

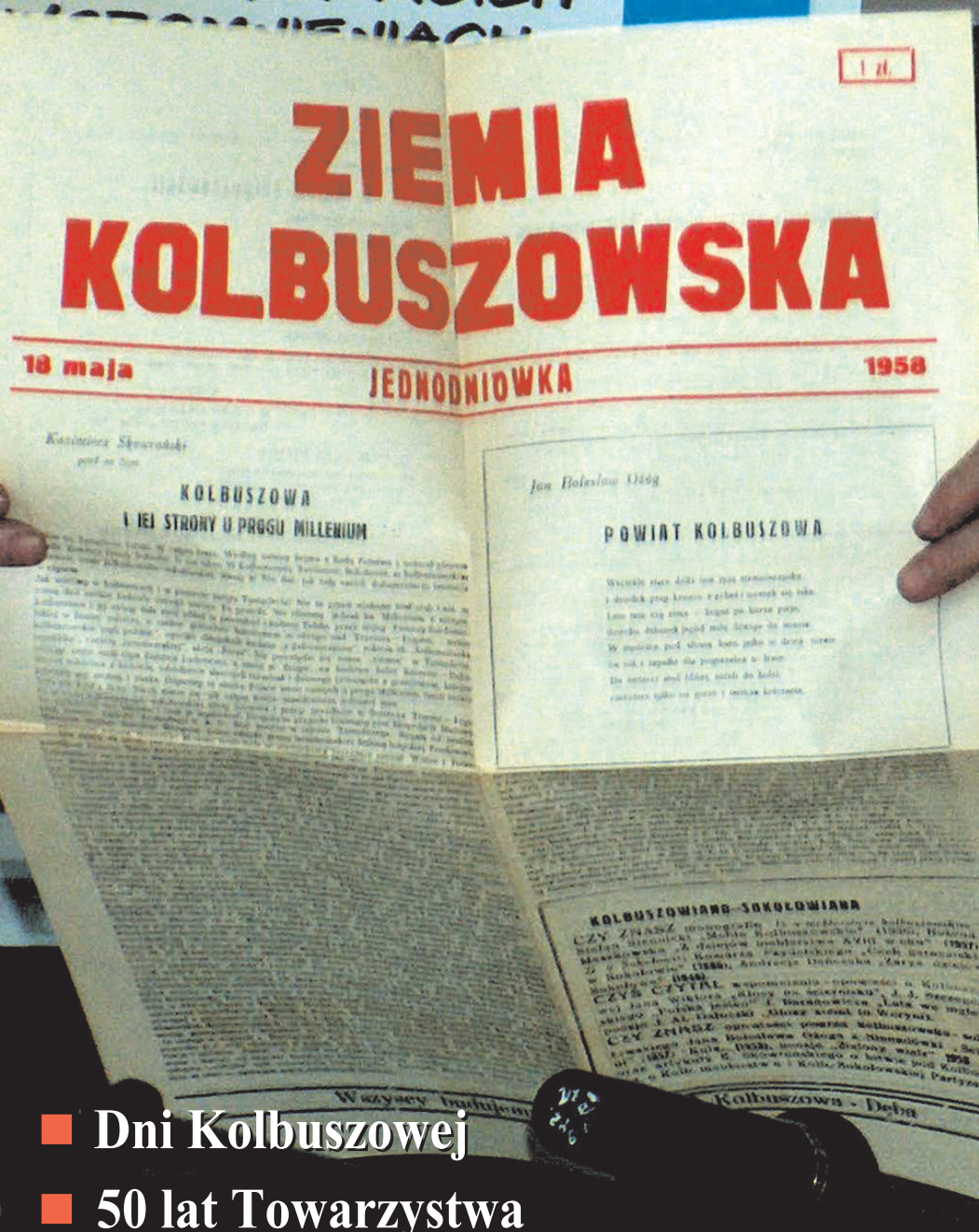
Nr 5/132

Maj 2007 r.

Cena 2,00 zł

ZIEMIA KOLBUSZOWSKA

POCZĄTKI
TOWARZYSTWA
KULTURY W MOICH
WIEŚCIACH

- Dni Kolbuszowej
- 50 lat Towarzystwa
- Absolutorium dla Starosty i Burmistrza
- "Biblioteka mojego wieku"

Pozdrowienia
z **Własnego
Mieszkania**

398zł
miesięcznie

BANK PEKAO SA

Prosty Kredyt Mieszkaniowy

Trudno wyobrazić sobie wspanialsze miejsce niż swoje własne mieszkanie. Każdy chciałby się tam wreszcie znaleźć. Doskonale to rozumiemy, dlatego raty naszego kredytu mieszkaniowego są tak niskie – jedynie 398 złotych miesięcznie przez pierwsze dwa lata za 100 000 złotych kredytu, niezależnie od wkładu własnego. Dzięki takiej racie każdy może beztrudnie cieszyć się najwspanialszym miejscem świata – własnym mieszkaniem.

Więcej informacji na stronie www.pekao.com.pl oraz pod numerem infolinii **0-801 365 365** (opłata jak za połączenie lokalne).

Zapraszamy do placówek Banku Pekao S.A.:

I Oddział w Kolbuszowej, ul. Kościuszki 18, tel. (17) 22 77 165; **Filia I w Kolbuszowej**, Plac Wolności 52, tel. (17) 22 73 010.

Rzeczywista roczna stopa oprocentowania dla mieszkaniowego kredytu hipotecznego w wysokości 100 000 złotych, zaciągniętego na 30 lat, obliczona na podstawie bieżącego poziomu WIBOR 3M + marża Banku, wynosi 5,5%.

XI Prezentacje Twórczości Ludowej Skansen 3 czerwca 2007r.

POCZĄTKI TOWARZYSTWA WE WSPOMNIENIACH...

2 maja br., w MiPBP, w ramach cyklu „Ciekawi ludzie-ciekawe wydarzenia”, odbyło się spotkanie z wybitnym historykiem, Maciejem Skowrońskim. Jest on członkiem i założycielem Towarzystwa Kultury, które w tym roku obchodzi 50 rocznicę powstania oraz stulecie urodzin pierwszego prezesa RTK Kazimierza Skowrońskiego.

Na początku autor spotkania podzielił się z zebranymi smutną refleksją, iż spośród 15 członków założycieli, tylko on jeden żyje do dziś. Następnie wspominał, iż koncepcja utworzenia Towarzystwa zaczęła się już w 1956 r., dzięki Władysławowi Kukulskiemu, który w owym czasie był przewodniczącym PZPN. I tak, z inicjatywy kilku osób, przy Wydziale Kultury Rady Powiatowej, powołano Komitet Opieki nad Zabytkami. Jego zamierzeniem była nie tylko opieka nad zabytkami w powiecie kolbuszowskim, lecz również zorganizowanie Muzeum w Dzikowcu.

25 listopada 1956 r. odbyło się pierwsze zebranie Powiatowego Komitetu Opieki nad Zabytkami, którego tematem była dyskusja nad propozycją zorganizowania Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Przyrody i Kultury im. J. M. Gosłara, jego statutu i zarządu. Wybrano również Komitet Organizacyjny Towarzystwa, któremu przewodniczył Maciej Skowroński. 2 lutego 1957 r. zwrócił się on do administracji państwowej z prośbą o zarejestrowanie Towarzystwa Opieki nad Zabytkami. W podaniu tym sprecyzowano cel i zadania Towarzystwa, którego głównym dążeniem było zorganizowanie Muzeum Regionalnego, jak również społeczna opieka nad zabytkami przeszłości. Dołączono także listę członków założycieli, a byli nimi: dr Kazimierz Skowroński, Maciej Skowroński, Jerzy Dziuba, Czesław Byczek, Henryk Książek, Władysław Kukulski, Franciszek Mazur, Jan Skowroński, Marian Trznadel, Jan Sarapuk, Jan Walicki z Sokołowa, Joanna Krzaklewska, Eugenia Maciągowa, Michał Hawro i Stanisław Ochorok z Dzikowca.

W wyniku podjętych działań, 15 marca 1957 r., Towarzystwo zostało zarejestrowane i przyjęło następującą nazwę: Towarzystwo Opieki nad Zabytkami Przy-

rody i Kultury im. J. M. Gosłara w Kolbuszowej. Powołano wówczas także zarząd w składzie: prezes dr Kazimierz Skowroński, zastępca Marian Trznadel, sekretarz Maciej Skowroński, skarbnik Eugenia Maciągowa.

Następnie prelegent wytłumaczył skąd wzięła się nazwa Towarzystwa. Otóż została ona zapożyczona od warszawskiego Towarzystwa Opieki nad Zabytkami, którego twórcą był prof. Stanisław Lorenc, dyrektor Muzeum Narodowego. Natomiast geneza patronatu miała swój początek w 1953 r., kiedy ukazała się książka prof. Mariana Turowicza. Była to monografia poświęcona J. M. Gosłarowi, w której ukazał on bardzo bliskie związki Gosłara z Kolbuszową. Warto również dodać, iż inicjatorem owego patronatu był dr Kazimierz Skowroński.

W marcu 1957 r. Towarzystwo ogłosiło apel wzywający mieszkańców Kolbuszowej, nauczycieli, młodzież szkolną do wstąpienia do Towarzystwa. Został ro-

zesłany do wszystkich szkół, instytucji, i co się okazało nie pozostał bez echa. Po miesiącu od ogłoszenia apelu do Towarzystwa zgłosiło się 60 członków, głównie nauczycieli. Podobna akcja pozyskiwania sympatyków Towarzystwa kontynuowana była także w następnym roku, o czym poinformowała, wydana w 1958 r., jedynonówka *Ziemia Kolbuszowska*.

W tamtym czasie, jak wspomina Maciej Skowroński, obowiązywała, taka zasada, że każdy wstępujący do Towarzystwa podpisywał deklarację, w której zobowiązywał się do pracy w określonej sekcji, zgodnie ze swoimi zainteresowaniami. Były wówczas trzy sekcje: historyczno-literacka, której przewodniczył dr Kazimierz Skowroński, sekcja etnograficzno-archeologiczna (do niej należała organizacja Muzeum), jej prezesem był Maciej Skowroński oraz sekcja przyrodnicza. W niej prezesurę sprawował ojciec Macieja, Jan Skowroński.

POCZĄTKI MUZEUM W KOLBUSZOWEJ...

Jak podkreślał autor spotkania, powstałemu Towarzystwu sprzyjał bardzo ówczesny dyrektor Wydziału Kultury i Sztuki WRN w Rzeszowie Leonard Czepik. To on postanowił, że w Kolbuszowej zostanie zorganizowana po raz pierwszy wystawa sztuki ludowej Lasowiaków, przygotowana przez Wydział Kultury w Kolbuszowej, Nisku i Tarnobrzegu. Ekspozycja prezentowana była w kolbuszowskim Domu Kultury. Jak twierdzi Maciej Skowroński była ona przepiękna, barwna, a jej echa były olbrzymie. Z okazji tej wystawy ukazał się katalog autorstwa Zofii Lipiarz. Plakat na tę imprezę wykonał, jeden z czołowych polskich plakaciarzy, Leszek Hołdanowicz, w którym wykorzystano jako motyw haft lasowiacki z koszuli pochodzącej z Grębowa w powiecie tarnobrzekim, tzw. ślimacznice.

Prelegent zaznaczył, iż organizując tę wystawę razem z artystą plastykiem Jerzym Majewskim, spenetrowali 48 wsi w powiatach niżańskim, kolbuszowskim, tarnobrzekim, zbierając i gromadząc wyroby sztuki ludowej i kultury materialnej. Po zlikwidowaniu ekspozycji okazało się, że ciche marzenia członków Towarzystwa ziściły się, bowiem w Kolbuszowej pozostała większość przedmiotów, część z nich została podarowana, natomiast część Towarzystwo odkupiło od ich właścicieli. Był to już załączek Muzeum. Ekspozyty były wykorzystywane w różny sposób, m.in. organizowano wystawy czasowe lub objazdowe.

Maciej Skowroński z dumą po-

wiedział, że w 1958 r. Towarzystwo liczyło już 156 członków, a w 1960 r. 178 i liczba ta potem się utrzymała. Przy czym wyraźnie podkreślił, że nie byłoby tego sukcesu, gdyby nie wspaniali ludzie, tacy jak: Józef Niezgodą czy Zenon Stępień, którzy nawiązywali kontakty z ludźmi i zwozili z całego regionu wszystkie cenne przedmioty do Kolbuszowej. Docenił także zasługi ówczesnych nauczycieli i inspektorów szkolnych: Mariana Trznadla i Jerzego Przywary.

W grudniu 1958 r. zarząd Towarzystwa wystąpił do prezydium Powiatowej Rady Narodowej z prośbą o pomoc w uzyskaniu pomieszczenia dla Muzeum. Wreszcie zdecydowano, że na potrzeby Muzeum zostanie przeznaczony piętrowy budynek synagogi kolbuszowskiej, w którym, dzięki zaangażowaniu E. Maciągowej, przeprowadzono remont. Uroczyste otwarcie Muzeum miało miejsce 26 kwietnia 1959 r. Otworzył je Henryk Książek z udziałem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Jerzego Tura i dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki Leonarda Czepika. Wkrótce Towarzystwo otrzymało pismo od Wydziału i rzeszowskiej służby konserwatorskiej oznajmiające, że do roku 1966 Muzeum Regionalne Lasowiaków w Kolbuszowej zostanie upaństwowione. Był to wielki sukces. Ostatecznie nastąpiło to 1 stycznia 1971 r. Natomiast na posiedzeniu zarządu Towarzystwa 5 maja 1959 r. opiekunem Muzeum został Maciej Skowroński.

23 września 1960 r. odbył się pierwszy walny zjazd członków Towarzystwa, wybrano wtedy nowy zarząd, którego prezesem został dr K. Skowroński, a jego zastępcą M. Skowroński.

Jak wspomina Maciej Skowroński przez 10 lat był nieobecny w Kolbuszowej. Po jego powrocie w 1972 r., odbyło się kolejne walne zebranie, na którym zaproponował zmianę nazwy Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Przyrody i Kultury im. J. M. Gosłara w Kolbuszowej na Towarzystwo Kultury im. J. M. Gosłara, wychodząc z tego założenia, iż sytuacja uległa zmianie, tym bardziej, że Muzeum zostało upaństwowione. Jak podkreślił prelegent, po śmierci stryja, objąwszy prezesurę, nie mógł dostatecznie dużo czasu poświęcić Towarzystwu, ze względu na organizowany wówczas skansen i remont oficyny dworskiej, dlatego też całą dokumentację prowadziła H. Dudzińska, za co podczas spotkania złożył jej serdeczne podziękowania.

„WIELKIE RZECZY ZACZYNAJĄ SIĘ OD MAŁYCH ...”

Na koniec spotkania głos zabrał dyrektor MiPBP A. Jagodziński, który zaznaczył, że to co mamy dzisiaj jest zasługą wielu wspaniałych ludzi, m.in. takich jak: Maciej Skowroński, Eugenia Maciągowa, Marian Piórek, Halina Dudzińska, bez których nic by nie powstało. Gdyby nie ich zaangażowanie, dawna kolbuszowska zabudowa zginęłaby, zniszczyłaby się. Podkreślił, iż trzeba mieć ogromny szacunek wobec ludzi i historii, ponieważ i Towarzystwo, i ci ludzie dobrze się zasłużyli, a ma to niebywałą wartość dla naszego regionu. H. Dudzińska dodała, że Towarzystwo powstało jako wyraz wielkiej miłości kolbuszowian do Małej Ojczyzny.

BARBARA ŻARKOWSKA

WIELKI WEEKEND W MAŁYM MIEŚCIE

Od 28 kwietnia do 6 maja nasze miasto było centrum kultury i rozrywki - wszystko za sprawą Dni Kolbuszowej. Po sobotniej gali w Miejskim Domu Kultury, gdzie wybrano najpiękniejszą mieszkankę miasta nad Nilem, cykl imprez przeniesiono na scenę ustawioną przy kolbuszowskim stadionie sportowym. Niedziela upłynęła tam w rytmie country.

Czarno-Czarni

– oczarowali kolbuszowian

W poniedziałek swój muzyczny talent i umiejętności zaprezentowali uczniowie Szkoły Muzycznej. Po nich wystąpili członkowie zespołu Punk Małolata. Największym zainteresowaniem cieszył się jednak koncert gwiazdy wieczoru – zespołu Czarno-Czarnych. W chłodny wieczór setki osób słuchało grupy, która powstała przed kilkoma laty z połączenia zespołu Big Cyc oraz formacji Bielizna. W Kolbuszowej rozgrzewali publiczność przy swoich największych hitach.

Koncert jakiego dawno nie było

We wtorkowy wieczór około 4 tysiące osób przyszło na kolbuszowski stadion posłuchać zespołu Big Cyc. Mroźna aura nie odstraszyła fanów zespołu, który w trakcie ponad godzinnej koncertu rozgrzewał publiczność swoimi najlepszymi utworami. Artyści nie wyjechali z Kolbuszowej bez bisów. To był ich pierwszy występ w Kolbuszowej. Pierwszy i jubileuszowy - Big Cyc skończył 1 maja 19 lat.

Jazzowe popołudnie

Po trzech dniach koncertowych przy stadionie sportowym, imprezy przeniesiono na kolbuszowski rynek. W programie na środę najwięcej atrakcji

znaleźli dla siebie wielbiciele jazzu i bluesa. Kilka minut przed godziną 19.00 na scenie pojawili się przemyski Jazz Band. Po nim publiczność zabawił Big Band z Ropczyc, a następnie ANP z Kolbuszowej. Na koniec wystąpili muzycy z kolbuszowskiego zespołu Blue Ink. Impreza zakończyła się tuż po 22.00.

Trzeciomajowa Kolbuszowa

Tradycyjnie, trzeciomajowe uroczystości w Kolbuszowej rozpoczęły się od złożenia kwiatów na cmentarzu, na Obelisku Strażaków. Po uroczystej mszy św. w kościele pw. Wszystkich Świętych, złożono również kwiaty przed tablicą upamiętniającą uchwalenie Kon-

stytucji 3 Maja przy Miejskim Domu Kultury. W uroczystościach patriotycznych udział wzięli kolbuszowscy parlamentarzyści, samorządowcy oraz goście z Niemiec. Byli też przedstawiciele służb mundurowych, członkowie organizacji, stowarzyszeń i instytucji, a także młodzież. Akademię – referat oraz widowisko artystyczne przypominające atmosferę tych podniosłych dni, kiedy uchwalano Konstytucję 3-go Maja, przygotowała młodzież z Zespołu Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych w Weryni. W trakcie akademii zostały również wręczone nagrody dla laureatów konkursu pod hasłem „50-lecie Regionalnego Towarzystwa Kultury im. J.M Gosłara w Kolbuszowej”. W drugiej części dnia odbył się tradycyjny Bieg Uliczny o Puchar Burmistrza Kolbuszowej. Dzień zakończył się widowiskowym pokazem sztucznych ogni.

Święto z reggae

Piątek to kolejny dzień atrakcji w ramach Dni Kolbuszowej. Tego wieczoru szczególnie zadowoleni byli wielbiciele rocka i reggae. Na początku publiczność rozgrzewały rockowe zespoły z Miejskiego Domu Kultury. Potem scena należała już do członków zespołu Wańka Wstańka oraz Cała Góra Barwinów.

Na Obelisku Strażaków kwiaty złożyli m.in. parlamentarzyści oraz samorządowcy: senator RP M. Maziarz, poseł RP Z. Chmielowiec, B. Romaniuk – radny Sejmiku Województwa Podkarpackiego, T. Kopeć - przewodniczący Rady Powiatu, K. Wilk – przewodniczący Rady Miasta, J. Kardyś – starosta kolbuszowski oraz J. Zuba - burmistrz Kolbuszowej

Tańcząca scena

Słodczyce, upominki, gadzety – dosłownie sypały się ze sceny w rynku w sobotnie popołudnie. Dla wszystkich, którzy tego dnia odwiedzili kolbuszowski rynek, zorganizowano konkursy. W przerwach między nimi na scenie prezentowały się zespoły taneczne: Promyczki, Skautki, Sprint, Amazonki, Kolibry, Czarne Anioły oraz Inwers z Rzeszowa. Występy tancerzy przeplatano konkursami dla dzieci, młodzieży i dorosłych.

Każdy, kto został zaproszony do wzięcia udziału w zabawie, musiał odpowiadać na pytania dotyczące sponsorów Dni Kolbuszowej. Nikt nie odszedł bez skromnej nagrody. Na koniec setki osób wzięło udział w dyskotecie pod gwiazdami.

„Jest w orkiestrach dętych jakaś siła...”

Obchody Dni Kolbuszowej zakończyły Kolbuszowskie Spotkania Orkiestrowe im. Walentego Kaziora, które odbyły się 6 maja. **SYLWIA TĘCZA**

WYWIAD Z KRZYSZTOFEM SKIBĄ

Przed koncertem zespołu Big Cyc w Kolbuszowej Krzysztof Skiba udzielił krótkiego wywiadu.

Sylwia Tęcza: *Mamy mroźny wieczór, ale podczas koncertu chyba będzie gorąco?*

Krzysztof Skiba: No tak – jak w całej Polsce, po upalnych dniach kwietniowych, nastąpiło... ochłodzenie majowe. Ale mam nadzieję, że na koncercie będzie gorąca atmosfera, zarówno na scenie jak i na widowni. My zrobimy wszystko, żeby ten koncert został na długo w pamięci mieszkańców.

Sylwia Tęcza: *Na koncert ściągnęły tłumy głównie młodych osób. Jaki macie dla nich repertuar?*

Krzysztof Skiba: Miło nam to słyszeć, że młodzież w Kolbuszowej czeka na Big Cya. Jesteśmy tu pierwszy raz. Chcemy zrobić tak, żeby to był dobry koncert. Zespół znany jest z żywiołowych, widowiskowych koncertów. Na scenie staramy się być kontaktowi, liczymy na wsparcie ze strony widowni. Mam nadzieję, że i w Kolbuszowej widownia będzie śpiewała z nami całe zwrotki. Na koncert składa się około 20 piosenek z 14 płyt. Nie możemy zagrać wszystkiego, bo gralibyśmy do 6 rano. Zawsze jest to wybór. Jest to taki lot koszący po największych przebojach z

każdej płyty. Trochę starych kawałków dla starych fanów i trochę rzeczy nowych. Od „Berlina Zachodniego” po „Makumbę” i „Facet to świnią”. W środę czeka nas koncert w Gryfinie koło Szczecina. Tak więc czeka nas koszmarny przerzut – ok. 640 km na skos do północno – wschodniej Polski.

Sylwia Tęcza: *To koncert w ramach Dni Kolbuszowej. Często odwiedzacie takie miasteczka na podobnych, plenerowych występach?*

Krzysztof Skiba: Od maja praktycznie aż do września gramy dużo plenerowych koncertów. To gorący okres dla zespołu. Jesienią i zimą gramy trochę mniej. Wtedy zespół pracuje nad teledyskami, nagrywamy nowe piosenki czy pracujemy w studiu oraz angażujemy się w różne projekty telewizyjne. My lubimy koncerty plenerowe – na świeżym powietrzu mają inny wymiar niż w klubie, bo mają atmosferę muzycznego święta.

Sylwia Tęcza: *Jak podoba się Big Cyc-owi Kolbuszowa?*

Krzysztof Skiba: Niestety nie zdążyłem nic zobaczyć, bo przyjechałem tu dwie godziny przed koncertem. Ale

Fot. Lucjan Maciąg

zainteresowało mnie to małe rondo namalowane na ulicy w drodze na stadion. Miasto wygląda na zadbane, wydaje mi się, że mieszkańcy są pogodni – uśmiechali się. Nie wiem czy uśmiechali się, bo mnie poznali czy dlatego, że jest im fajnie. Mam nadzieję, że ludziom żyje się tu dobrze. Okolice chyba dość malownicza, tereny ciekawe. Myślę, że po dzisiejszym koncercie dowiem się czegoś więcej o tym mieście.

SYLWIA TĘCZA

KONKURS PIĘKNOŚCI W MIEŚCIE NAD NILEM

Dwanaście najpiękniejszych dziewcząt z regionu kolbuszowskiego wzięło udział w wyborach, jakie miały miejsce 28 kwietnia br., w Miejskim Domu Kultury. Kandydatki, oprócz rywalizacji o I miejsce, walczyły również o sympatię internautów, publiczności oraz fotoreporterów.

W wyżej wymienionych kategoriach zostały przyznane następujące tytuły:

Miss Internetu została Katarzyna Furman z Cmolasu, fotoreporterom najbardziej spodobała się Sylwia Huźda z Hadykówki, do niej również trafił tytuł Miss Klubu Bogacz, Miss Radia Plus FM została Mariola Pytlak z Kolbuszowej. Największą sympatię publiczności zdobyła Martyna Snopkowska, zaś Miss Gracji okazała się Aneta Prus, również mieszkanka Kolbuszowej.

W przerwach między występami kandydatek publiczność do wspólnej zabawy zagrzewała Natalia Kupina z Rosji. Swoje umiejętności taneczne zaprezentowały także Kolibry i Adepci z Kolbuszowej oraz zespół Wataha Breakers z Tyczyna.

Jury, po długich naradach, tytuł II wice Miss postanowiło przyznać 17-let-

niej Karolinie Widelak z Kolbuszowej Dolnej, I wice Miss została Sylwia Guźda z Hadykówki, natomiast za najpiękniejszą kolbuszowiankę sędziowie uznali

Martynę Snopkowską z Kolbuszowej Dolnej i do niej trafił tytuł Miss Kolbuszowej. Zwycięzcy nie kryli ogromnej radości i wzruszenia. **B. Ż.**

Fot. Piotr Zuba

Uczestniczki konkursu piękności wraz z organizatorką Ewelina Bogacz

KOLBUSZOWSKIE SPOTKANIA ORKIESTROWE

Ostatnim z punktów obchodów Dni miasta nad Nilem były Kolbuszowskie Spotkania Orkiestrowe im. Walentego Kaziora. Mimo niesprzyjającej pogody na kolbuszowskim rynku zgromadziło się sporo osób, które z wielkim zainteresowaniem wsłuchiwały się w prezentowane na scenie koncerty.

Do tegorocznego konkursu przystąpiło 10 zespołów: Orkiestra Dęta MDK z Kolbuszowej, Miejska Młodzieżowa Orkiestra Dęta z Sandomierza, Młodzieżowa Orkiestra Dęta z Baczkowa, Fire Bard Orkiestra Ochot-

nicznej Straży Pożarnej z Brzozowa, Orkiestra Dęta z gminy Dębica, Orkiestra Dęta z Dobrynina, Orkiestra Dęta Państwowej Szkoły Muzycznej I stopnia z Kolbuszowej, Orkiestra Dęta OSP z Leżajska, Orkiestra Dęta z Rop-

czyc i Miejska Orkiestra Dęta z Tarnobrzega. Każda z orkiestr występowała 15 minut, przy czym obowiązkowym dla wszystkich utworem był „Strażacki piknik” z muzyką Adama Piątka.

Po prezentacjach orkiestr sędziowie - Franciszek Suwała z Gdańska, Stefan Żuk z Nowego Sącza oraz Henryk Maruszak ze Świdnika - wyłonili laureatów tegorocznego konkursu. Zwycięzcą okazała się Orkiestra Dęta z Dobrynina, na drugim miejscu znalazł się zespół z Baczkowa, zaś na trzeciej pozycji uplasowała się Fire Bard Orkiestra Ochotniczej Straży Pożarnej z Brzozowa.

Nowością w tegorocznych spotkaniach orkiestrowych był turniej kapelmistrzów. W tej kategorii Złotą Buławę Walentego Kaziora przyznano Radosławowi Brydniakowi - dyrygentowi z Baczkowa.

Wszystkim laureatom serdecznie gratulujemy.

Orkiestra Dęta Miejskiego Domu Kultury z Kolbuszowej

BARBARA ŻARKOWSKA

"BIBLIOTEKA MOJEGO WIEKU"

Miejska i Powiatowa Biblioteka Publiczna oraz Zarząd Oddziału SBP w Kolbuszowej, w dniach 7-13 maja br., po raz kolejny zorganizowali obchody Ogólnopolskiego Tygodnia Bibliotek.

W myśl tegorocznego hasła: „Biblioteka mojego wieku”, podejmując różnego rodzaju inicjatywy, adresowane do najmłodszych, młodzieży, dorosłych mieszkańców powiatu, a także bibliotekarzy, chcieliśmy zwrócić uwagę na zróżnicowane funkcje i możliwości nowoczesnej biblioteki.

Cykl imprez rozpoczęliśmy III edycją spotkań w ramach ogólnopolskiej akcji pt. „Cała Polska czyta dzieciom”. Najmłodszy czytelnicy wysłuchali bajek, które przeczytali dla nich bibliotekarze oraz zaproszeni goście. Wśród nich byli: senator Mieczysław Maziarz, poseł Zbigniew Chmielowiec,

przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Wilk, wicestarosta Waldemar Macheta oraz przewodniczący Rady Powiatu Tadeusz Kopeć.

Spotkanie młodzieży gimnazjalnej i licealnej z Piotrem Bujakiem - nauczycielem geografii w LO w Kolbuszowej, entuzjastą rowerowych podróży po Europie pokazało, iż biblioteka pełni także funkcję edukacyjną. Prelekcja poświęcona była ostatniej wędrownicy rowerowej pana Bujaka po Norwegii. Ciekawa opowieść, połączona z bogatym pokazem slajdów, wywołała niemałe zainteresowanie zebranej młodzieży.

W ramach obchodzonego Tygodnia Bibliotek zorganizowaliśmy: kiermasz wydawnictw regionalnych, wystawy naszych zbiorów (w tym cennych, starych książek i książki mówionej), wystawę fotografii Karola Grodeckiego oraz materiałów źródłowych z czasów II wojny światowej przekazanych przez Mieczysława Godlewskiego. Jak co roku odbyło się też spotkanie bibliotekarzy z terenu powiatu (tym razem już piąte) z władzami powiatu i gmin, połączone z prezentacją Andrzeja Jagodzińskiego - "Miejska i Powiatowa Biblioteka Publiczna w Kolbuszowej w 60 - roku istnienia."

Szereg spotkań, warsztatów, lekcji bibliotecznych i konkursów zorganizowały również filie MiPBP w Kolbuszowej, a także biblioteki z całego powiatu kolbuszowskiego (łącznie 64 różnego rodzaju formy promocji).

Celem Tygodnia Bibliotek jest popularyzacja kultury i rozbudzenie zainteresowań czytelniczych. Mamy nadzieję, iż także w tym roku udało się nam pokazać różnorodność usług i zbiorów, a biblioteka została pokazana jako nowoczesna instytucja pełniąca ważną rolę informacyjną, edukacyjną i kulturotwórczą w naszym środowisku.

III kolbuszowska edycja spotkań z serii "Cała Polska czyta dzieciom"

RENATA DZIK

DNI KOLBUSZOWEJ W RYTMIE FOLK COUNTRY

W niedzielę 29 kwietnia br., na kolbuszowskim stadionie, odbyła się BIESIADA FOLK

Mimo niesprzyjającej aury przybyło sporo miłośników folklorystycznych klimatów. Zebrani mieli okazję obejrzeć tradycyjne tańce śląskie, przeworskie i lubelskie w wykonaniu zespołu tanecznego Wiercany z Iwierzyc, jak również posłuchać ludowych melodii dzięki kapeli Ranizowianie, która zachęcała wszystkich zziębniętych do wspólnej zabawy. Podczas koncertu można było nabyć ich najnowszą płytę.

Swoimi umiejętnościami tanecznymi popisał się również zespół z Kolbuszowej Górnej, pod kierunkiem Krystyny Mazurkiewicz. Grupa istnieje dopiero od dwóch lat, lecz mimo to ich występ z pewnością można zaliczyć do udanych, o czym najlepiej świadczyły

gromkie brawa publiczności.

Na „deser” na scenie pojawił się zespół country z Krakowa „Kon-

wój”, który porwał wszystkich zgromadzonych do wspólnej zabawy.

BARBARA ŻARKOWSKA

Zespół taneczny Wiercany podczas wykonywania tańców śląskich

DZIECI UCZYŁY SIĘ RATOWAĆ LUDZI

We wtorek, 24 kwietnia, dzieci z Przedszkola i Szkoły w Kolbuszowej Dolnej, w trakcie zajęć, uczyły się jak zachowywać się, gdy spotkają osobę nieprzytomną. Wskazówek udzielali im nauczyciele, którzy kilka tygodni wcześniej przeszli odpowiednie szkolenie w tym zakresie.

Dzieci z „Dolnej” obejrzały film – bajkę na temat udzielania pierwszej pomocy. Dowiedziały się jak zachować się, gdy na swojej drodze spotkają osobę nieprzytomną. Zostały przeszkolone jak w takiej sytuacji najszybciej wezwać pomoc. Każdy na fantomach mógł przećwiczyć robienie masażu serca oraz sztucznego oddychania. Były również ćwiczenia dotyczące układania poszkodowanego w pozycji bocznej ustalonej.

Nauczyciele pierwszych, drugich oraz trzecich klas wiedzę i umiejętności na temat udzielania pierwszej pomocy doskonalili w trakcie dwudniowego kursu, zorganizowanego w marcu w ramach programu Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy – „Ratujemy i uczymy ratować”. Kurs miał charakter ćwiczeń teoretyczno – praktycznych. Wzięło w nim udział kilkudziesięciu pedagogów z 32 szkół z powiatu kolbuszowskiego. Teraz, w

każdej z nich, nauczyciele przeprowadzą szkolenia i pogadanki na ten temat.

Fundacja WOŚP przekazała szkołom uczestniczącym w programie pomoce dydaktyczne w postaci filmów

DVD, VCD, książek dla dzieci i nauczycieli oraz fantomów o wartości 5 tys. zł.

AGATA SALAMON
SYLWIA TĘCZA

Dzieci z przedszkola uważnie przysłuchiwały się i ćwiczyły jak udzielać pierwszej pomocy.

EUROPEJSKI DZIEŃ PROTESTU PRZECIWKO DYSKRYMINACJI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

5 maja br. obchodzony był Europejski Dzień Protestu Przeciwko Dyskryminacji Osób Niepełnosprawnych. Problem niepełnosprawności dotyczy również powiatu kolbuszowskiego.

Na dzień dzisiejszy powiat nie dysponuje pełną informacją o osobach niepełnosprawnych i ich sytuacji, ponieważ wiadomości te są rozproszone ze względu na to, iż część osób zarejestrowanych jest w ZUS-e lub KRUS-e, a właściwość terytorialna oddziałów tych instytucji nie pokrywa się z obszarem terytorialnym powiatu. Na chwilę obecną powiat dysponuje wyłącznie danymi Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności, według których w 2006 r. wydano łącznie 1754 orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, z czego 696 osób otrzymało taką decyzję po raz pierwszy.

W naszym powiecie, opierając się na danych Urzędu Pracy, na dzień 31 grudnia 2006 r. zarejestrowane było 102 osoby niepełnosprawne bezrobotne, w tym 47 kobiet, oraz 28 osób niepełnosprawnych poszukujących pracy, w tym 15 kobiet. W ciągu całego 2006 r. pracodawcy zgłosili 15 ofert pracy dla niepełnosprawnych w takich zawodach jak: sprzątaczką, portier,

magazynier, robotnik gospodarczy, krawiec odzieży, operator wózków jezdniowych, pracownik biurowy. Na terenie powiatu funkcjonują 4 zakłady pracy chronionej, w których zatrudnionych jest 250 osób niepełnosprawnych, w tym 158 osób z lekkim stopniem niepełnosprawności, 88 osób z umiarkowanym oraz 4 osoby za znacznym stopniem niepełnosprawności.

W powiecie kolbuszowskim działają instytucje, które służą pomocą osobom niepełnosprawnym, a są to m.in. ośrodki pomocy społecznej funkcjonujące w każdej gminie, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, Ośrodek Informacji Osób Niepełnosprawnych, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna, Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności, wypożyczalnia sprzętu rehabilitacyjnego. Jednostki te mają swoją siedzibę w budynku Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej. Na rzecz osób niepełnosprawnych działają również organizacje pozarządowe: Stowarzyszenie

Pomocy Osobom Niepełnosprawnym w Kolbuszowej, Stowarzyszenie Na Rzecz Osób Niepełnosprawnych „RAZEM” w Cmolasie oraz Polski Komitet Pomocy Społecznej Zarząd Miejsko-Gminny w Kolbuszowej. Osoby te są także wspierane przez PCK oraz grupy charytatywne działające przy poszczególnych parafiach. Jak twierdzi kierownik Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie Iwona Magryś: „*Odsetek osób niepełnosprawnych zamieszkujących na terenie powiatu z roku na rok rośnie. Część z nich nie posiada żadnych środków utrzymania, jedynym źródłem dochodu są świadczenia wypłacane przez ośrodki pomocy społecznej w formie zasiłków, a także renty socjalne*”. Dlatego ważne jest, by niepełnosprawni wiedzieli, gdzie mogą udać się po pomoc i wsparcie.

Uchwałą Rady Powiatu w Kolbuszowej nr VI/42/07 z dnia 29 marca 2007 r. przyjęto Powiatowy Program Działań Na Rzecz Osób Niepełno-

sprawnych, którego głównym celem jest zwiększenie udziału osób niepełnosprawnych w życiu społecznym i gospodarczym naszego powiatu, poprzez wyrównywanie ich szans w korzystaniu z praw i obowiązków, jakie przysługują pozostałym mieszkańcom. Założenie to będzie realizowane m.in. przez:

a) zwiększenie dostępu do zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze, sprzęt rehabilitacyjny, niezależnie od sytuacji finansowej niepełnosprawnych. Obecnie wypożyczalnia świadczy swoje usługi na rzecz osób niepełnosprawnych, które utraciły sprawność organizmu, są w okresie diagnozowania, potrzebują sprzętu rehabilitacyjnego, a jeszcze nie posiadają orzeczenia o niepełnosprawności. Powiatowa wypożyczalnia realizuje swoje cele poprzez nieodpłatne udostępnianie osobom potrzebującym sprzętu i

urządzeń pomocniczych, w zależności od rodzajów niepełnosprawności.

b) zapewnienie niepełnosprawnym pełnego dostępu do rehabilitacji społecznej. Rehabilitacja ta ma na celu umożliwienie osobom niepełnosprawnym uczestnictwa w życiu społecznym, czyli również w kulturze, sporcie i rekreacji.

c) likwidację barier architektonicznych, transportowych oraz w komunikowaniu się. W ramach ww. zadania osoby niepełnosprawne mogą ubiegać się o dofinansowanie, ze środków PFRON, np. przystosowania łazienki do potrzeb osób niepełnosprawnych ruchowo, o zakup urządzeń typu podnośnik wannowy, zakup sprzętu umożliwiającego komunikowanie się ze światem (osoby mające problem z mową, słuchem, widzeniem).

d) zwiększenie aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych. W tym celu zostaną m.in. przeprowadzone

szkolenia zawodowe i przekwalifikujące oraz promocja zatrudniania osób niepełnosprawnych wśród pracodawców.

Z przedstawionych informacji wynika, iż powiat kolbuszowski obejmuje szczególną opieką osoby niepełnosprawne. Mogą one skorzystać z pomocy wielu instytucji oraz organizacji pozarządowych. Lecz chyba najistotniejsze jest nasze, własne postrzeganie osób niepełnosprawnych, ich problemów i rozterek, ponieważ to od nas, od naszego sposobu myślenia, postawy wobec niepełnosprawnych w dużej mierze zależy, jak będą oni funkcjonować w społeczeństwie. Ważne jest, by czuli się pełnoprawnymi uczestnikami życia społecznego, gospodarczego i kulturalnego.

BARBARA ŻARKOWSKA
IWONA MAGRYŚ

PREZENT DLA DZIECI ZE ŚWIETLICY

Pomoce naukowe lub dodatkowy sprzęt zostanie zakupiony dla świetlicy profilaktyczno - wychowawczej, działającej przy Polskim Komitecie Pomocy Społecznej w Kolbuszowej. Będzie to możliwe dzięki pomocy finansowej, jaką zostawili podczas swojego pobytu w Kolbuszowej samorządowcy z niemieckiego miasta Apensen.

Ośmioosobowa delegacja z Apensen, na czele z burmistrzem Peterem Sommerem, przebywała w Kolbuszowej między 29 kwietnia a 4 maja. Goście odwiedzili w tym czasie wiele ciekawych miejsc. Gospodarze miasta zaprosili Niemców m.in. na ścieżkę edukacyjno – przyrodniczą „Świerczówka”, na obchody Dni Kolbuszowej oraz na kolbuszowski skansen. Goście zwiedzili miasto, zobaczyli najnowsze inwestycje oraz przedsięwzięcia. – *"To miasto zmieniło się bardzo od naszego ostatniego pobytu. Buduje się dużo nowych dróg. Przybyło wiele pięknych budynków i powstają nowe, np. basen"* – mówił w Kolbuszowej burmistrz Apensen Peter Sommer. Oprócz rozmów o osiągnięciach oraz problemach samorządowcy dzielili się także swoimi doświadczeniami w zakresie podejmowanych działań sprzyjających rozwojowi gmin. Zgodnie podkreślili, że zależy im na współpracy między szkołami. Dlatego już w październiku młodzież ze szkoły w Apensen odwiedzi Kolbuszowę. Być może jeszcze w tym roku do Kolbuszowej przyjedzie również tamtejszy chór kościelny. Z pewnością będziemy chcieli zainteresować inwestycjami w naszym mieście niemieckich przedsiębiorców – podkre-

ślał burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba.

Goście postanowili wspomóc finansowo świetlicę profilaktyczno – wychowawczą, działającą przy Polskim Komitecie Pomocy Społecznej. Tysiąc złotych, które ośmioosobowa delegacja złożyła na ręce władarzy miasta wystarczy, aby zakupić nowe pomoce naukowe bądź dodatkowy sprzęt.

Po niemieckim Apensen, francuskim Ploermeil oraz irlandzkim Cobh kolbuszowska Gmina szuka partnera do współpracy na Ukrainie oraz na Słowacji. Trwają w tej sprawie rozmowy. Niebawem rozstrzygnie się, kto zostanie partnerem Kolbuszowej po wschodniej stronie Europy.

SYLWIA TĘCZA

Swoją pobyt w Polsce niemieccy samorządowcy zaczęli od poznania kolbuszowskiej przyrody. Pierwszy dzień spędzili na trasie ścieżki edukacyjno – przyrodniczej „Świerczówka”.

Z OBRAD RADY MIEJSKIEJ W KOLBUSZOWEJ

W dniu 26 kwietnia br. odbyła się IX sesja V kadencji Rady Miejskiej w Kolbuszowej. Obrady rozpoczął przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Wilk, który przedstawił porządek obrad, składający się z 18 punktów roboczych.

Po przyjęciu protokołu z poprzedniej sesji, burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba, poinformował radnych o wydanych zarządzeniach w okresie pomiędzy sesjami. Od ostatniego posiedzenia Rady Miejskiej burmistrz wydał 20 zarządzeń dotyczących m.in.:

- zatwierdzenia układu wykonawczego do Uchwały Rady Miejskiej w Kolbuszowej Nr VII/55/07 z dnia 29 marca 2007 r., w sprawie zmian w budżecie miasta i gminy Kolbuszowa na rok 2007,
- powołania Komisji Przetargowej do przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na budowę kanalizacji sanitarnej i deszczowej w rejonie ul. Narutowicza w Kolbuszowej,
- zmian w budżecie Miasta i Gminy Kolbuszowa na rok 2007,
- wyrażenia zgody na wydzierżawienie nieruchomości gruntowej, własności Miasta i Gminy Kolbuszowa, położonej w Kolbuszowej, przy ul. Partyzantów,
- wyrażenia zgody na wydzierżawienie nieruchomości gruntowej, własności Miasta i Gminy Kolbuszowa, położonej w Kolbuszowej, przy ul. Obrońców Pokoju,
- wyrażenia zgody na wydzierżawienie nieruchomości gruntowej, własności Miasta i Gminy Kolbuszowa, położonej w Kolbuszowej, przy ul. Piłsudskiego,
- powołania Komisji Przetargowej do przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na zadanie inwestycyjne pn.: Przebudowa instalacji gazu i centralnego ogrzewania w dwóch budynkach Szkoły Podstawowej w Zarębkach,
- powołania Komisji Przetargowej do przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na zadanie pn.: „Budowa ulic z infrastrukturą towarzyszącą – osiedle Prefabet w Kolbuszowej – ulica Budowlanych i ulica Bema”,
- wyrażenia zgody na zawarcie umowy dzierżawy nieruchomości gruntowej, stanowiącej własność Miasta i Gminy Kolbuszowa, położonej w Kolbuszowej Górnej, z przeznaczeniem pod uprawy ogrodowe,
- powołania Komisji Przetargowej do prze-

prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na wykonanie: Zadanie nr 1 - „Budowa oświetlenia drogi powiatowej Kupno- Bukowiec zasilanego ze stacji Trafo Kupno 1”, „Budowa oświetlenia drogi powiatowej nr 1325 w Porębach Kupieńskich gmina Kolbuszowa od słupa nr 50 do słupa nr 50/7”; Zadanie nr 2 - „Budowa oświetlenia publicznego drogi wojewódzkiej nr 875 zasilanego ze stacji Werynia 5”.

PODZIĘKOWANIA ZA WIELOLETNIĄ WSPÓLPRACĘ

W trakcie obrad Rady Miejskiej przewodniczący Rady Miejskiej oraz burmistrz Kolbuszowej wręczyli kwiaty i złożyli podziękowania za wieloletnią współpracę byłym sołtysom i przewodniczącym osiedli: Stanisławowi Filipowiczowi, Janowi Bańkowskiemu i Stanisławowi Gąsiorowi oraz Zenonie Chodorowskiej i Adamowi Kozubalowi. Powitali także nowo wybranych przewodniczących rad sołeckich i zarządów osiedli: Stanisława Czesnow-

skiego - sołtysa Kupna, Halinę Majka - sołtysa Przedborza, Juliana Dragana - sołtysa Weryni, Grzegorza Romaniuka - przewodniczącego osiedla nr 1 oraz Krzysztofa Wójcickiego - przewodniczącego osiedla nr 2.

ROLNICTWO NA TERENIE GMINY KOLBUSZOWA

Podczas bieżącej sesji, informację odnośnie rolnictwa na terenie gminy Kolbuszowa, przedstawił przewodniczący Komisji Rolnictwa i Inwentaryzacji Mienia Marek Opaliński. Ponadto omówiono zagadnienia dotyczące pracy i zamierzeń jednostek działających na rzecz rolnictwa w gminie Kolbuszowa. Kierownik Powiatowego biura Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Kolbuszowej Krzysztof Mokrzycki omówił zasady przyznawania płatności bezpośrednich do gruntów rolnych, płatności z tytułu wsparcia działalności rolniczej na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania oraz zmiany zasad przyznawania płatności zwierzęcej, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rol-

nictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 kwietnia 2007 r. Podczas obrad Rady Miejskiej, pracownik Podkarpackiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Boguchwale, Zespołu Doradców w Kolbuszowej Jan Skóra przedstawił informację dotyczącą realizacji zadań zawartych w programie gminnym, ze szczególnym uwzględnieniem działań z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2004-2006 i wykorzystania środków unijnych przez rolników Gminy Kolbuszowa za rok 2006, oraz o planowanych zadaniach na rok 2007.

Informacji z zakresu zadań i działań Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w Kolbuszowej udzielił Powiatowy Lekarz Weterynarii Józef Futyma, natomiast informację z zakresu zadań Izby Rolniczej w Kolbuszowej, przedstawił przedstawiciel Izby Jan Skowroński.

RADNI UDZIELILI ABSOLUTORIUM BURMISTRZOWI KOLBUSZOWEJ

Najważniejszą uchwałą podjętą podczas ostatniego posiedzenia Rady Miejskiej było sprawozdanie burmistrza Kolbuszowej z działalności finansowej Miasta i Gminy Kolbuszowa za rok 2006. Rada Miejska w Kolbuszowej, uchwałą Nr XLV/407/06 z dnia 16 marca 2006 r., przyjęła budżet na rok 2006, który zakładał po stronie dochodów osiągnięcie kwoty 41.164.495 zł oraz wydatków w kwocie 44.300.508 zł. Jako źródło sfinansowania niedoboru wskazano deficyt w kwocie 3.136.013 zł do sfinansowania przez kredyty w kwocie 2.328.013 zł oraz pożyczki w kwocie 808.000 zł. Zaplanowano spłatę wcześniej zaciągniętych kredytów i pożyczek w formie kredytu w kwocie 366.983 zł. Wykazano nadwyżkę budżetową z lat ubiegłych w kwocie 1.146.217 zł. Korzystając ze swych ustawowych uprawnień Rada Miejska, a także burmistrz Kolbuszowej dokonali w trakcie roku budżetowego zmian w kwotach dochodów i wydatków, ustalonych ostatecznie w wysokości: dochody na kwotę 44.583.831 zł, wydatki na kwotę 47.420.831 zł. Realizacja dochodów przebiegała prawidłowo, nie zanotowano bowiem dużych odstępstw w stosunku do planu w poszczególnych źródłach i działach dochodów.

Największą pozycję po stronie dochodów stanowiły wpływy z tytułu subwencji i dotacji, które to, powiększone o odsetki od środków gromadzonych na rachunku bankowym, wyniosły 17.104.421 zł, co stanowi 100,15% wy-

konania planu. Podobny wskaźnik wynoszący 103,34% planu uzyskano z tytułu dochodów podatkowych oraz udziału Gminy w podatku dochodowym od osób fizycznych i prawnych. Na plan wynoszący 14.168.341 zł, wykonano dochody w kwocie 14.641.184 zł. Radni jednogłośnie przyjęli sprawozdanie z wykonania budżetu i konsekwentnie podjęli uchwałę w sprawie udzielenia absolutorium Burmistrzowi Kolbuszowej.

RADA MIEJSKA PODJĘŁA UCHWAŁY

W trakcie IX sesji Rady Miejskiej, radni podjęli uchwały w sprawie:

- zmian w budżecie Miasta i Gminy Kolbuszowa na rok 2007,
- zmiany zakresu wykonywania wieloletniego programu inwestycyjnego pod nazwą „Poprawa infrastruktury drogowej w gminie Kolbuszowa”, przyjętego Uchwałą Rady Miejskiej w Kolbuszowej Nr VI/41/07 z dnia 22 lutego 2007 r. w sprawie uchwalenia budżetu miasta i gminy na rok 2007,
- udzielenia pomocy finansowej dla powiatu kolbuszowskiego w formie dotacji

celowej, na dofinansowanie zadania pn.: „Zakup sprzętu rehabilitacyjnego do Działu Rehabilitacji przy SP ZOZ Kolbuszowa”,

- zmiany uchwały Rady Miejskiej w Kolbuszowej Nr XXXI/259/05 z dnia 04.02.2005r. w sprawie sprawowania pogrzebu przez Gminę Kolbuszowa,
- w sprawie zmiany Statutu Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kolbuszowej,
- likwidacji Szkoły Podstawowej w Kolbuszowej Dolnej,
- ustalenia wysokości opłaty stałej za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych,
- wyrażenia zgody na sprzedaż bez przetargu niezabudowanej nieruchomości gruntowej, stanowiącej własność Miasta i Gminy Kolbuszowa, położonej w Kolbuszowej, przy ul. Rządzieckiego,
- wyrażenia zgody na sprzedaż w trybie przetargowym niezabudowanej nieruchomości gruntowej, własności Miasta i Gminy Kolbuszowa, położonej w Kolbuszowej, przy ul. Św. Brata Alberta,
- przyjęcia Zintegrowanego Programu Rozwoju Miasta i Gminy Kolbuszowa na

JUSTYNA MUCHA

MAJĄ NOWYCH SOŁTYSÓW

Mieszkańcy pięciu kolbuszowskich wsi wybierali, 22 kwietnia, nowych sołtysów. W Kolbuszowej Dolnej, Hucie Przedborskiej oraz w Nowej Wsi zmian nie będzie. Tam najwięcej głosów zdobyli dotychczasowi gospodarze. Nowe rządy zapanują natomiast w Weryni i Kupnie.

Wyборы przebiegły spokojnie i jak podkreśla Barbara Bochniarz - sekretarz Gminy Kolbuszowa, w bardzo miłej atmosferze. Najbardziej aktywni okazali się mieszkańcy Weryni oraz Huty Przedborskiej. Tam zarejestrowano ponad 60% frekwencję.

W Weryni rządy objął Julian Dragan. Zagłosowało na niego 251 mieszkańców. Jego kontrkandydaci: Jan Bańkowski oraz Zbigniew Pytlak mieli odpowiednio 144 oraz 148 głosów. W wyborach udział wzięło 547 mieszkańców Weryni.

Nowe rządy zapanowały również we wsi Kupno. Z liczbą 161 głosów gospodarzem wsi został Stanisław Czesnowski. Tuż za nim - z liczbą 138 głosów uplasował się Stanisław Filipowicz. Na Jana Kardysia zagłosowało 34 osoby, a na Józefa Kozioła 15 mieszkańców. Lokalny wyborczy odwiedziło w Kupnie łącznie 362 osoby.

Bardzo wyrównaną walkę prowadzili kandydaci na sołtysa w Kolbuszo-

wej Dolnej. O zwycięstwie zdecydowało zaledwie kilkanaście głosów. Dotychczasowy sołtys - Marian Skowroński, uzyskał poparcie 135 osób. To wystarczyło mu, aby pozostać na stanowisku sołtysa przez następne 4 lata. 121 głosów zdobył Bogdan Paśko. Na trzecim miejscu, z liczbą 105 głosów, znalazła się Grażyna Halat. W Kolbuszowej Dolnej do urn poszło ogółem 365 osób.

W Nowej Wsi w niedzielnych wyborach udział wzięło 89 osób. O zwycięstwie zdecydowała niewielka przewaga głosów Antoniego Haldasia, który uzyskał poparcie 47 osób. Na Andrzeja Sokalskiego zagłosowało 41 osób.

124 osoby odwiedziło w niedzielę lokalny wyborczy w Hucie Przedborskiej. Mieszkańcy zdecydowali, że na stanowisku sołtysa zmian nie będzie. Gospodarzem wsi pozostanie Krystyna Dłużeń, na którą oddano 94 głosy. Jej kontrkandydat - Sylwester Świątek zdobył 30 głosów.

PRZEKAZANIE SZTANDARU ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU ŻOŁNIERZY AK

W tym roku mija 216 lat od uchwalenia Konstytucji 3 Maja. W Zespole Szkół nr 1 rocznica ta obchodzona była 27 kwietnia pod hasłem „O uciemżona, o nieszczęśliwa Ojczyzno moja”.

W uroczystej akademii uczestniczył burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba oraz przedstawiciel Światowego Związku Żołnierzy AK, oddziału kolbuszowskiego, podporucznik Franciszek Śnieżek. Patriotyczny charakter obchodów trzeciomajowych podkreśliło niezwykle wydarzenie. Weteran walki o wolną Polskę przekazał, w imieniu Za-

ządu, sztandar Światowego Związku Żołnierzy AK, oddział „Kefir”, VI Plutonowi Strzelców działającemu przy naszym gimnazjum.

Pan Śnieżek sam był członkiem przedwojennego Strzelca w Kolbuszowej, dlatego też z wielkim sentymentem i wzruszeniem pożegnał się ze sztandarem i przekazał go na ręce

dowódcy VI Plutonu Strzelców przy Gimnazjum nr 1 im. 11 Listopada w Kolbuszowej, starszego sierżanta Piotra Panka oraz kapelana Jednostki Strzeleckiej 2021 w Rzeszowie, chorążego Stanisława Szcząchora.

Świadcami tego doniosłego wydarzenia byli: Burmistrz, Dyrekcja Zespołu Szkół nr 1 w Kolbuszowej, nauczyciele, młodzież oraz pracownicy administracji. Ta uroczysta chwila wywołała u obecnych wielkie wzruszenie. Było to historyczne wydarzenie, nie tylko dla naszych Strzelców, lecz dla całej społeczności szkolnej, a zarazem żywa lekcja historii i patriotyzmu.

Przejęcie opieki nad sztandarem AK przez VI Pluton Strzelców to wielki zaszczyt, ale też obowiązek, odpowiedzialność i wyzwanie. Już 3 maja Strzelcy z należytą godnością i powagą uczestniczyli, wraz ze sztandarem AK, w powiatowych uroczystościach majowych. Nieśli go z dumą i pełnili wartość przed tablicą upamiętniającą uchwalenie Konstytucji 3 maja 1791 r., Umieszczoną na budynku MDK „Sokół” w Kolbuszowej.

A. CHRZĄSTEK

TRZY PYTANIA DO STANISŁAWA GĄSIORA

Przez 31 lat sprawował funkcję sołtysa w Przedborzu. Teraz przekazał „pałeczkę” młodszemu.

S. Tęcza: *W gminie Kolbuszowa na pewno pobił pan rekord najdłuższej kadencji.*

S. Gąsior: (śmiech) No tak, uzbierało się tego już ponad 31 lat. Do dziś pamiętam jak przyszli do mnie mieszkańcy Przedborza i zadecydowali – Ty będziesz naszym sołtysem. Byłem wtedy listonoszem, ludzie dobrze mnie znali i lubili. Uważali, że mogą mi powierzyć swoje sprawy, a że było to za czasów komunistycznych nie chcieli, aby sołtysem został ktoś z partii.

S. Tęcza: *Co uważa pan za największy sukces?*

S. Gąsior: Najbardziej cieszę się, że udało się nam wybudować ogromną, piękną remizę. Zanim powstała, trzeba było poświęcić mnóstwo czasu na załatwianie formalności i mieć dużo cierpli-

wości, a momentami zostawałem z tym wszystkim sam. Przez wiele lat nikt nie chciał mi w tym pomagać. Były momenty zwątpienia, że się nie uda i że zostanę ukarany, bo przecież przez długi czas materiały budowlane leżały i obawiałem się, że się zmarnują.

S. Tęcza: *W którym momencie było łatwiej sprawować tę funkcję? 31 lat temu czy teraz?*

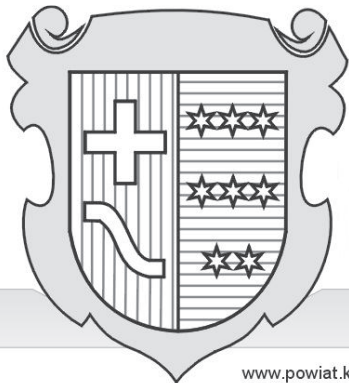
S. Gąsior: Zdecydowanie łatwiej było na początku mojej kadencji. Wtedy było łatwiej o wszystko i żyło się lepiej. Ludzie bardziej angażowali się w sprawy całej wsi, zależało im na tym aby rozwiązywać problemy. Dziś często potrafią tylko narzekać. Wszystko teraz spada na sołtysa. Dlatego mimo wielu próśb o pozostanie na tym stanowisku postanowiłem oddać

Stanisław Gąsior przez 31 lat był sołtysem Przedborza. Do największych sukcesów zalicza wybudowanie remizy

„pałeczkę” młodszemu. Ja będą miał teraz więcej czasu na podreperowanie zdrowia.

S. Tęcza: *Dziękuję za rozmowę.*

INFORMACJE POWIATOWE

POWIAT • RADA • STAROSTWO

www.powiat.kolbuszowski.pl

e-mail: informacje@kolbuszowski.pl

tel. +48 (017) 22 75 880, fax +48 (017) 22 71 523

ABSOLUTORIUM DLA ZARZĄDU POWIATU NOWY CZŁONEK ZARZĄDU

Podczas VIII Sesji III kadencji Rady Powiatu w Kolbuszowej, Radni Powiatu realizowali 12 – punktowy porządek obrad.

Jednym z ważniejszych punktów obrad było rozpatrzenie sprawozdania Zarządu Powiatu z wykonania budżetu pod kątem udzielenia mu Absolutorium. Po rozpatrzeniu powyższego sprawozdania Rada Powiatu przy 17 – za i 1 wstrzymującym się głosie, udzieliła Zarządowi Absolutorium za rok 2006. **Starosta Kolbuszowski Józef Kardyś:** *"W imieniu własnym, jak i Zarządu, chciałem serdecznie podziękować, wszystkim tym, którzy byli konstruktorami tego budżetu i którzy go tworzyli. Można zadać pytanie, jaki to był budżet? Budżet był na miarę możliwości i realizowany też na miarę możliwości. Był to budżet, który przez cały czas, jak pamiętamy, był elastyczny. Budżet był modyfikowany przede wszystkim ze względu na pozyskiwanie dodatkowych środków pieniężnych. Podkreślę tutaj dużą rolę i dziękuję byłemu Zarządowi za ten budżet, bo dzięki niemu mamy dzisiaj Absolutorium. Jeśli mogę to chciałem zwrócić jeszcze na jedno uwagę, a mianowicie na wypowiedź pana radnego Dariusza Bździkota, który zapytał o wysokość pozyskiwanych pieniędzy i ich umiejscowienia w budżecie. Zrobiliśmy krok do przodu i poszliśmy ambitnie, ponieważ w budżecie wpisaliśmy dochody pozyskane z gmin, już na starcie. W poprzednim budżecie było to dopiero uwzględnione w czasie realizacji budżetu. Cieszę się, ponieważ mogę już powiedzieć o zwiększeniu budżetu o ponad 2,5 mln zł. Dziękuję bardzo".*

Kolejnym punktem obrad była informacja Zarządu Powiatu o wykorzystaniu środków finansowych z programów pomocowych UE, którą przedstawił **Wicestarosta Waldemar Macheta**. W następnej kolejności Rada Powiatu rozpatrzyła sprawozdanie

z zimowego utrzymania dróg oraz zamierzeń na okres letni z zakresu poprawy stanu dróg w powiecie. Sprawozdanie omówił **dyrektor ZDP Eugeniusz Szczebiwilk**. Po interesującej dyskusji na temat poprawy stanu dróg, jednogłośnie przyjęto sprawozdanie. Rada Powiatu zaakceptowała jednogłośnie propozycje zmian w uchwalonym budżecie na rok 2007, zaproponowane przez **Skarbnik Powiatu Małgorzatę Mokrzycką-Kwaśnik**.

Istotnym punktem Sesji był wybór nowego **Członka Zarządu Powiatu**. Powodem tego była rezygnacja **Roberta Bryka** z pełnienia funkcji Członka Zarządu. W tym celu została powołana Komisja Skrutacyjna w składzie: Przewodniczący **Jan Wiącek**, członkowie: **Adam Przybyło** i **Henryk Bajek**. Zgodnie ze statutem Rady Powiatu prawo wyznaczenia kandydata na Członka Zarządu ma Starosta. Starosta zaproponował kandydaturę Radnego **Stanisława Warunka**. Po wyrażeniu zgody przez kandydata przystąpiono do tajnego głosowania. Przewodniczący Komisji Skrutacyjnej **Jan Wiącek** odczytał wyniki głosowania. Głosami: 18 – za, przy 1 – wstrzymującym się, **decyzją Rady Po-**

Fot. A. Jarosz

Nowy Członek Zarządu Powiatu – Stanisław Warunek wiatu Stanisław Warunek został wybrany na nowego Członka Zarządu. Starosta Kolbuszowski: "Dziękuję za poparcie i za wybór na Członka Zarządu Powiatu pana Stanisława Warunka. Chciałem powiedzieć, że Rada musi pracować jednogłośnie dla dobra tego powiatu. Dziękuję za wyraz zrozumienia przez niektórych Radnych dla mojej decyzji. Dziękuję bardzo."

ANNA JAROSZ

APLIKOWANIE WNIOSKÓW DO FUNDUSZY UE

Powiat Kolbuszowski przystąpił do projektu pn. „Skuteczna służba zdrowia w Powiecie Kolbuszowskim”, w związku z ubieganiem się o jego dofinansowanie, w ramach Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego.

Biorąc pod uwagę wymogi formalne niezbędne jako załączniki do opracowanego programu, Zarząd Powiatu przygotował projekty stosownych uchwał inwestycyjnych zapewniających współ-

finansowanie przez Powiat projektu w latach 2008-2009.

W związku z powyższym Rada Powiatu podjęła następujące uchwały w sprawie: 1. Zobowiązania Zarządu Po-

Fot. A. Jarosz

Wicestarosta W. Macheta uzasadnia konieczność podjęcia stosownych uchwał w ramach projektu „Skuteczna służba zdrowia w Powiecie Kolbuszowskim”.

wiatu do zaplanowania środków w budżecie roku 2008 na współfinansowanie projektu; 2. Upoważnienia Zarządu Powiatu do zaciągnięcia zobowiązań wykra-

czających poza rok budżetowy 2007 na realizację projektu; 3. Uchwałę w sprawie upoważnienia Zarządu Powiatu do zaciągnięcia zobowiązań, na zapewnienie środków niezbędnych do zapewnienia wykonalności finansowej projektu pn. „Skuteczna służba zdrowia w Powiecie Kolbuszowskim”, realizowanego w ramach Norweskiego Mechanizmu Finansowego i Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego. **Wicestarosta Waldemar Macheta:** „Jedynym programem na dzień dzisiejszy, który pozwala nam na zakup urządzeń dla naszego szpitala jest Mechanizm Norweski. Inicjatorem i investorem projektu jest Powiat Kolbuszowski. Beneficjentem i podmiotem odpowiedzialnym za realizację tego projektu będzie Powiat Kolbuszowski.

Dofinansowanie z Mechanizmu Norweskiego, w przypadku składania przez samorządy wynosi 85% i 12% wkładu, jaki musi wnieść organ realizujący program. Jest to szansa

na pozyskanie dodatkowych środków dla naszego szpitala i nie możemy jej zmarnować.”

Norweski Mechanizm Finansowy i Mechanizm Finansowy Europejskiego Obszaru Gospodarczego to instrumenty finansowe przeznaczone dla nowych państw członkowskich Unii Europejskiej. Są to dodatkowe, obok Funduszy Strukturalnych i Funduszu Spójności, źródła bezzwrotnej pomocy zagranicznej. Głównym celem utworzonych mechanizmów finansowych jest wyrównywanie poziomu rozwoju gospodarczego i społecznego w obrębie Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Poziom dofinansowania zależy od źródeł finansowania po stronie polskiego beneficjenta. Jeśli projekt finansowany jest z budżetu państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, wnioskodawca może uzyskać dofinansowanie maksymalnie do 85% całkowitych kosztów kwalifikowanych. **A.J.**

PIĘKNY JUBILEUSZ

W dniu 6 maja 2007 roku, w miejscowości Mazury, odbyła się impreza folklorystyczna pn. „Lasowiacka majówka”, zorganizowana z okazji 10 – lecia działalności Zespołu Obrzędowego „Mazurzanie”.

Uroczystości rozpoczęto Mszą Św. w kościele parafialnym pw. Najświętszej Marii Panny Nieustającej Pomocy w Mazurach. Piękną oprawę muzyczną przygotowali m.in. Mazurzanie. Po Mszy św. odbyło się uroczyste zwiedzanie wystawy w nowo powstałej „Izbie Regionalnej Mazurzan”. Dotychczasowe miejsce – tzw. rekwizytornia zamieniła się, dzięki inicjatywie Jana i Emilii Adamczyków oraz Zespołu, w fantastyczne miejsce do zwiedzania. Jubileusz Mazurzan uświetnili swoją obecnością Poseł na Sejm RP Zbigniew Chmielowiec, Starosta Kolbuszowski Józef Kardyś, Wójt Gminy Ranizów Jan Niemczyk, Starosta z Granč-Petrovców na Słowacji, dyrektorzy szkół, kapele i zespoły oraz licznie zgromadzeni mieszkańcy powiatu kolbuszowskiego.

W części artystycznej wystąpiły: Dziecięcy Zespół Pieśni i Tańca „Mazurek”, Ludowy Subor „Grančan” z Granč-Petrovców, Kapela „Zagrodzianie” z Łąki, Zespół Obrzędowy „Cmolasianie” z Cmolasu, Kapela Ludowa Władysława Pogody z Kolbuszowej, Zespół Obrzędowy „Górnicy” z Kolbuszowej Górnej, Kapela Ludowa „Ranizowianie” z Ranizowa odbył się również Jubileuszowy występ Zespołu Obrzędowego „Mazurzanie”.

Fot. K. Cesarz

Starosta Kolbuszowski J. Kardyś składa gratulacje Członkowi Zespołu Mazurzanie.

społu otrzymali również: **Stanisław Samojedny** – dyrektor Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Ranizowie oraz **Jolanta Dragan** - kustosz Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej.

Członkowie zespołu, którzy są w nim od początku: **Emilia Adamczyk** (kierownik zespołu), **Genowefa Makusak**, **Stefania Sondej**, **Zofia Fila**, **Alicja Adamczyk**, **Monika Dec**, **Danuta Stępień**, **Ewa Jaworska**, **Jan Adamczyk**, **Józef Fila**, **Henryk Makusak**, a także **panie Maria Białas i Halina Czuly**. Posiadają oni duże zasługi we wcześniejszych latach działalności Zespołu.

Zespołowi życzymy dalszej owocnej pracy w krzewieniu kultury „Małej Ojczyzny”.

S. S.
A. J.

Fot. Archiwum

Pamiątkowe zdjęcie z okazji 10 – lecia działalności Zespołu

„CUDZE CHWALICIE SWEGO NIE ZNACIE..”

W Zespole Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych w Weryni, odbyła się I Edycja Powiatowego Konkursu na Lasowiackie Przymaki „Cudze chwalicie swego nie znacie..”. Konkurs został zorganizowany przez Starostwo Powiatowe w Kolbuszowej, Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej oraz Zespół Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych w Weryni.

Patronat medialny nad konkursem objęli: „Polskie Radio Rzeszów”, „Katolickie Radio Via” i „Twoje Radio Cmolasy”, a także miesięczniki powiatowe: „Przegląd Kolbuszowski” i „Ziemia Kolbuszowska”.

Konkurs skierowany był do uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych z terenu powiatu kolbuszowskiego. Celem jego było przypomnienie historii i kultury lasowiackiej, poprzez przygotowanie tradycyjnych przysmaków, przypomnienie zwyczajów i obrzędów. Młodzi uczestnicy podkreślili tradycję Lasowiaków również odpowiednim strojem ludowym oraz prezentowanymi naczyniami i przybarami wykorzystywanymi w dawnej kuchni. Do konkursu przystąpiło siedem zespołów: dwu-, trzy- i pięcioosobowych. W odgrywanych scenkach, wierszach i piosenkach zaprezentowano ponad dziesięć tradycyjnych potraw lasowiackich, ich receptury, historię, a także towarzyszące im obrzędy.

Komisja konkursowa obradowała w następującym składzie: **przewodnicząca** - **Janina Olszowy** (Koło Gospodyń Wiejskich w Kolbuszowej Górnej), **członkowie**: **Janina Koza** (Koło Gospodyń Wiejskich w Weryni), **Janina Jadach** (Koło Regionalne przy Gimnazjum nr 1 w Kolbuszowej), **Maria Rzeszutek** (Koło Gospodyń Wiejskich w Cmolasie), **Andrzej Wesolowski** (właściciel restauracji „Galicja” w Kolbuszowej), **Ewelina Bąba** (właścicielka Zagrody Jeździeckiej „Mustang” w Dzikowcu), **Lucyna Karkut** (przedstawicielka Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej) oraz **Katarzyna Cesarz** (Inspektor ds. promocji i kultury w powiecie kolbuszowskim).

Jury, po przeanalizowaniu oraz degustacji tradycyjnych lasowiackich potraw, biorąc pod uwagę zgodność występu z regulaminem konkursu oraz poprawność zastosowanej receptury dań i przysmaków lasowiackich, przyznała następujące *miejsca, certyfikaty i laury*:

I miejsce dla Koła Regionalnego przy Gimnazjum nr 1 w Kolbuszowej (opiekun Janina Jadach). *Certyfikat* za wzorcowe przygotowanie, zgodnie z tradycyjną recepturą kuchni lasowiackiej – „Kotlecików” wykonanych przez **Elżbietę Maciąg**. *Laur* za przygotowa-

Fot. E. Terlaga

Wspólne pamiątkowe zdjęcie organizatorów, jury i uczestników konkursu.

nie, zgodnie z tradycją kuchni lasowiackiej – „Pierogów z kapustą” wykonanych przez **Genowefę Frankiewicz**. *I miejsce* dla **Zespołu „Dzikowianie”**, działającego przy ZS w Dzikowcu (opiekun Izabela Stęga). Scenariusz i tekst: **Barbara Drapała i Teresa Opalińska**. *Certyfikat* za wzorcowe przygotowanie, zgodnie z tradycyjną recepturą kuchni lasowiackiej – „Pierogów z kapustą i kaszanką” wykonanych przez **Stefanię Drapała**. *Laur* za przygotowanie, zgodnie z tradycją kuchni lasowiackiej - „Prykiel” wykonanych przez **Barbarę Drapała** oraz *Laur* za „Chleb” upieczony przez **Tereseę Plaza**. *II miejsce* dla **ZSA-E w Weryni** z klasy I a TŻ (opiekun Wioletta Majewska). *Certyfikat* za wzorcowe przygotowanie, zgodnie z tradycyjną recepturą kuchni lasowiackiej – „Kasioki” wykonanych przez **Bożenę Twardowską**. *Laur* za przygotowanie, zgodnie z tradycją kuchni lasowiackiej „Kapustę ziemniaczaną” wykonaną przez **Genowefę Serafin**. *III miejsce* dla **ZSA-E w Weryni** z klasy IV TŻ (opiekun Monika Chrząstek). *Wyróżnienie* dla **ZSA-E w Weryni** z klasy I b TŻ (opiekun Wioletta Majewska).

Wyróżnienie dla **ZSA-E w Weryni** z klasy II b TŻ (opiekun Wioletta Majewska). *Laur* za przygotowanie, zgodnie z tradycją kuchni lasowiackiej - „Gomółki” wykonanej przez **Justynę Jaskot** i **Barbarę Piechota**.

Głównym fundatorem nagród dla lasowiackich talentów było **Starostwo Powiatowe i Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej**. Nagrody specjalne ufundowali właściciele **Zagrody Jeździeckiej „Mustang”** (bezpłatne lekcje jazdy konnej oraz zaproszenie na piknik) oraz **Polskie Radio Rzeszów** (książki kucharskie, płyty i kasety). Dodatkowo **Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej** przygotowało dla uczestników karnety wstępu do skansenu na sezon 2007, a dla opiekunów książki „Tradycje naszej ziemi - ciągłość i trwałość”.

Organizatorzy konkursu dziękują sponsorom za pomoc w przygotowaniu poczęstunku: **Januszowi Karkut - Zakład Uboju i Przetwórstwa Mięsnego „Karkut”**, **Małgorzacie Orzech - Sieć Sklepów „Orzech”** i **Bogdanowi Róg - Sklep Spożywczo - Przemysłowy „Bodzio”**.

Materiały pokonkursowe zostały opublikowane w formie płytki, która posłuży jako przypomnienie tradycji Lasowiaków, a receptury potraw pozwolą i ułatwią każdemu przygotować prawdziwe przysmaki kuchni lasowiackiej. Mamy nadzieję, że kultywowanie tradycyjnych potraw lasowiackich i nowatorskie spojrzenie na kuchnię utrwali i pozwoli stosować nadal w codziennej kuchni w myśl „smaczne, bo lasowiackie”.

PRZYSZLI PARLAMENTARZYŚCI I SAMORZĄDOWCY

W auli „220” Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej, odbyła się I Edycja Powiatowego Konkursu Wiedzy o Parlamencie Rzeczypospolitej Polskiej i Samorządzie Lokalnym.

Uroczystego otwarcia i inauguracji konkursu dokonali szanowni goście w osobach: **Senator RP Mieczysław Maziarz, Poseł na Sejm RP Zbigniew Chmielowiec, Starosta Kolbuszowski Józef Kardyś** oraz **Wicestarosta Waldemar Macheta**.

Celem organizowanego konkursu było: upowszechnienie wiedzy o parlamencie i samorządzie lokalnym, poszukiwanie nowych form edukacji oraz rozwijanie umiejętności pracy w grupie z nowoczesnymi środkami edukacyjnymi.

I etap stanowiły eliminacje szkolne, które odbyły się 16 kwietnia 2007 roku. Oceny i opiekę nad uczestnikami turnieju w eliminacjach szkolnych sprawowała komisja powołana przez dyrektora szkoły. Pierwsza część etapu konkursu polegała na rozwiązaniu testu z wybranej kategorii Wiedzy o Parlamencie bądź Wiedzy o Samorządzie oraz w kategorii prezentacji multimedialnej lub pracy plastycznej, dotyczącej współczesnej pracy Sejmu lub Samorządu. Wszystkie prezentacje po szkolnych eliminacjach zostały złożone i poddane pod ocenę komisji złożonej z osób reprezentujących biuro senatorskie i poselskie (za co Organizatorzy serdecznie dziękują), która wyłoniła i zakwalifikowała prezentacje do II etapu konkursu powiatowego. Przy ocenie prac jury brało pod uwagę: zgodność prezentacji z tematem konkursu, własną inwencję twórczą, a także estetykę wykonania.

W kategorii test Wiedzy o Parlamencie: *I miejsce* - **Agnieszka Puk** z LO w Kolbuszowej; *II miejsce* - **Ewa Mokrzycka** z LO w Kolbuszowej; *III miejsce* - **Justyna Plizga** i **Katarzyna Kamińska** z LO w Kolbuszowej.

W kategorii test Wiedzy o Samorządzie: *I miejsce* - **Monika Lubach** z ZST w Kolbuszowej; *II miejsce* - **Dariusz Kawa** i **Lidia Grabiec** z LO w Kolbuszowej; *III miejsce* - **Renata Wilk** z ZSA-E w Weryni.

W kategorii prac multimedialnych i plastycznych, dotyczących współczesnej pracy sejmiku: *I miejsce* - **Paulina Byczek** i **Paulina Żądło** z ZST w Kolbuszowej; *II miejsce* - **Paweł Dzieliński** z ZSA-E w Weryni; *III miejsce* - **Adam Kosiorowski** z ZSA-E w Weryni.

W kategorii prac multimedialnych i plastycznych, dotyczących

Uroczyste przywitanie przez Władze Powiatu dostojnych gości.

współczesnej pracy samorządu: *I miejsce* - **Monika Tarnawska** i **Wioletta Zielińska** z ZST w Kolbuszowej; *II miejsce* - **Agnieszka Kiwak** z LO w Kolbuszowej. *Wyróżnienia:* **Paulina Dziuba** z ZSA-E w Weryni; **Katarzyna Tylutka** z LO w Kolbuszowej; **Tomasz Mrocza** z LO w Kolbuszowej i **Izabela Wójcicka** z ZST w Kolbuszowej.

Komisja (a jednocześnie Organizatorzy) obradowała w następującym składzie: **Małgorzata Miąso** - nauczycielka LO w Kolbuszowej; **Ewa Serafin** - nauczycielka ZSA-E w Weryni; **Grażyna Pelka** - nauczycielka ZST w Kolbuszowej oraz **Katarzyna Cesarz**, Inspektor ds. promocji i kultury w po-

wiecie kolbuszowskim.

Nagrodą dla laureatów konkursu na szczeblu powiatowym będzie wycieczka do Parlamentu RP oraz Pałacu Prezydenta w dniu 22 maja 2007 roku. Dodatkowo uczestnicy konkursu otrzymali nagrody książkowe, ufundowane przez Posła na Sejm RP Zbigniewa Chmielowca.

Symbolem I Edycji Powiatowego Konkursu Wiedzy o Parlamencie Rzeczypospolitej Polskiej i Samorządzie Lokalnym oraz wyrazem podziękowania dla Organizatorów konkursu był tort, ufundowany przez Piekarnię „Pączek” - Rudnik nas Sanem.

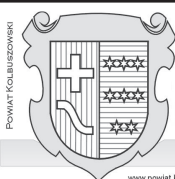
A.J.

INFORMUJEMY

Starosta i Wicestarosta Kolbuszowski przyjmują obywateli w sprawach skarg i wniosków w każdy wtorek w godz. 10:00 - 12:00 w biurach w Starostwie Powiatowym, ul. 11 Listopada 10 (I piętro, wejście przez Sekretariat, pokój 214).

Przewodniczący Rady Powiatu w Kolbuszowej przyjmuje obywateli w sprawach skarg i wniosków w każdy wtorek w godz. 10:00 - 12:00 w swoim biurze w Starostwie Powiatowym, ul. 11 Listopada 10, (I piętro, pokój 222A).

Powiatowy Rzecznik Konsumentów przyjmuje w sprawach bezpłatnego poradnictwa konsumenckiego i informacji prawnej w zakresie ochrony interesów konsumentów w każdy wtorek w godz. 8:30 - 15:30 w budynku Starostwa Powiatowego, ul. 11-go Listopada 10, pokój 413.

INFORMACJE POWIATOWE

POWIAT • RADA • STAROSTWO

www.powiat.kolbuszowski.pl e-mail: informacja@kolbuszowski.pl tel. +48 (017) 22 75 880, fax +48 (017) 22 71 523

Osoba do kontaktu: **Anna Jarosz**

Biurowy Obsługa Rady Powiatu tel. (017) 22 75 862

e-mail: informacje@kolbuszowski.pl

KONKURS WIEDZY O FRANCJI I BRETANII

W dniach 10 i 11 maja br., w gmachu MiPBP, odbył się Konkurs Wiedzy o Francji i Bretanii. Turniej organizowany jest od 1995 r. i biorą w nim udział uczniowie ze szkół podstawowych, gimnazjów oraz szkół średnich, pochodzących z powiatu kolbuszowskiego.

Osoby, które wykażą się najlepszą znajomością języka francuskiego, jak również bogatą wiedzą na temat Francji i Bretanii mają szansę wyjechać do Francji, w ramach wymiany związanej ze współpracą Kolbuszowej z Ploërmel. Przewodniczącą Komisji do spraw współpracy z zagranicą jest, od wielu lat, Joanna Ziolo. Koszty wyjazdu pokrywają organy samorządowe, którym szkoły te podlegają.

W tegorocznym konkursie wzięło udział 38 uczniów. W czwartek przed komisją, w skład której weszli: Joanna Ziolo, Małgorzata Serafin i Monika Rauch, stanęła młodzież z Zespołu Szkół Technicznych w Kolbuszowej: Bogusława Brzoza i Barbara Ziółkowska oraz Liceum Ogólnokształcącego: Piotr Augustyn, Joanna Stój, Natalia Maciąg, Paulina Wojtas, Ewa Mokrzycka, Edyta Woźniak, Katarzyna Kamińska, Monika Mytych i Anna Sukiennik.

Sędziowie po długiej naradzie postanowili, oprócz trzech pierwszych miejsc, przyznać trzy wyróżnienia, które trafiły do: Joanny Stój, Bogusławy Brzozy oraz Natalii Maciąg. Zwycięzcą natomiast okazał się Piotr Augustyn zdobywając I miejsce, na drugiej pozycji znalazła się Anna Sukiennik, zaś na trzecim miejscu uplasowała się Barbara Ziółkowska.

Kolejnego dnia konkursu uczniów ze szkół podstawowych i gimnazjów oceniła komisja w składzie: Joanna Ziolo, Małgorzata Serafin, Brygida Pastuła-Szeląg, Bożena Salach, Irena Błat oraz Elżbieta Stadnicka. Do turnieju przystąpili uczniowie z następujących szkół: Zespół Szkół w Kupnie: Katarzyna Mazan, Justyna Kret, Edyta Wojda, Magdalena Pastuła pod opieką Bożeny Salach i Elżbiety Stadnickiej; Gimnazjum w Kupnie: Aneta Plis, Ewelina Borkowska, Sylwia Siwiec, Anna Ozimek, Marzena Turczyk, Monika Mędrak, Justyna Fabińska; Szkoła Podstawowa im. Polskich Noblistów z Bukowca: Anna Knych, Patrycja Zuber, Justyna Gola pod opieką Małgorzaty Serafin; Gimnazjum z Dzikowca: Katarzyna Plizga, Natalia Rusin i Magdalena Zuba pod opieką Ireny Błat; Gimnazjum nr 1 z Kolbuszowej: Karolina Mytych i Aneta Augustyn pod opieką

Uczestnicy Konkursu Wiedzy o Francji i Bretanii wraz z członkami komisji Małgorzata Serafin, Joanną Ziolo i Moniką Rauch

Agaty Sito; Gimnazjum nr 2 z Kolbuszowej: Anna Burda i Magdalena Stepień pod opieką Joanny Ziolo oraz Zespół Szkół z Woli Raniżowskiej: Ewelina Ozga, Andżelika Dul, Jakub Serafin, Ewa Raczek, Klaudia Babiarz oraz uczennice gimnazjum: Ilona Ozga, Anna Raczek i Anna Wyka z opiekunką Brygidą Pastułą-Szeląg.

Jury, w kategorii szkół podstawowych, postanowiło przyznać nagrodę Grand Prix, dającą przywilej wyjazdu do Bretanii, Katarzynie Mazan, uczennicy Szkoły Podstawowej w Kupnie. I miejsce natomiast zdobyła Edyta Wojda z Kupna, na II miejscu znalazła się Ewa Raczek z Woli Raniżowskiej, zaś trzecią pozycję zajęła Justyna Kret z Kupna. Ponadto wyróżnienia otrzymali: Magdalena Pastuła, Andżelika Dul i Patrycja Zuber.

Wśród uczniów gimnazjum nagroda Grand Prix powędrowała do: Sylwii Siwiec, Magdaleny Stepień, Katarzyny Plizgi, Natalii Rusin, Magdaleny Zuby i Anny Raczek.

I miejsce zaś zdobyły: Marzena Turczyk, Karolina Mytych, Anna Burda, Ilona Ozga i Plis Aneta, na II pozycji uplasowały się: Anna Ozimek i Monika Mędrak, a na III miejscu Anna Wyka.

Wszyscy zwycięzcy otrzymali cenne nagrody książkowe oraz pamiątkowe dyplomy. Sponsorami tegorocznego konkursu byli: Urząd Miasta i Gminy, MiPBP oraz firma PAKFOL z Kolbuszowej.

Laureatom serdecznie gratulujemy i zapraszamy wszystkich sympatyków języka francuskiego już za rok.

BARBARA ŻARKOWSKA

OGŁOSZENIE

Urząd Miejski w Kolbuszowej przypomina wszystkim podmiotom gospodarczym posiadającym zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych /łącznie z piwem/, o obowiązku wniesienia II raty „opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych za rok 2007” w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31 maja 2007 r.

70 LAT ZWIĄZKU MŁODZIEŻY WIEJSKIEJ

W dniu 2 maja br., w Rzeszowie, odbyły się uroczystości jubileuszowe 70-lecia utworzenia Związku Młodzieży Wiejskiej.

„Przemiany październikowe” 1956 r. w naszym kraju wyzwoliły potrzebę reaktywowania dawnego ZMW RP „Wici”, które zostało w 1948 r. wchłonięte przez powstanie jednolitej organizacji młodzieżowej ZMP, odpowiadającej powstałemu wówczas systemowi totalitarnego państwa (czas stalinowski).

ZMW, w latach 1957 – 1973, odegrał w naszym powiecie kolbuszowskim ogromną rolę w przemianach, szczególnie na wsi w dziedzinie rolnictwa, w życiu kulturalnym i oświacie. Ideologicznie - w budowie socjalizmu - balansował pomiędzy programem reprezentowanym przez ZSL, a ideologią socjalistyczną PZPR. Kolejnymi przewodniczącymi ZP ZMW w Kolbuszowej byli: Br. Kuczyński, St. Plis, M. Piórek, K. Szmyd, J. Mazur, J. Opaliński i J. Wesołowski.

Uroczystości jubileuszowe odbyły się w Rzeszowie (Zalesie), w budynku Uniwersytetu Rzeszowskiego, po-

przednio Akademii Rolniczej, gdzie zbudowano przed laty pierwszy, główny budynek ze składek członków ZMW. Została odsłonięta tablica pamiątkowa z udziałem pierwszych przewodniczących ZW i ZG ZMW J. Tejchmy i St. Sobczyka.

W tej imprezie uczestniczyli m.in.: dr W. Borowiec (Warszawa), M. Piórek, J. Bańkowski (Kolbuszowa), J. Borkowski (Sandomierz), Bolesław Kosiorowski (Rzeszów), prof. dr hab. K. Szmyd i Maria Szmyd (z d. Wilk) (Krosno).

M/P

„SPRAWNI JAK ŻOŁNIERZE”

W dniu 26 kwietnia 2007 r., w Zespole Szkół w Czudcu, odbyła XXX edycja zawodów sportowo-obronnych „Sprawni jak żołnierze”.

Celem rywalizacji jest popularyzowanie wśród młodzieży szkół ponadgimnazjalnych wiedzy o współczesnych siłach zbrojnych, zagadnień związanych z obronnością kraju oraz podnoszenie sprawności fizycznej.

Organizatorami zawodów są Kuratorium Oświaty i Wojewódzki Sztab Wojskowy w Rzeszowie, przy wsparciu Ligi Obrony Kraju w Rzeszowie. W eliminacjach wojewódzkich startowały 3-osobowe drużyny, które uzyskały pierwsze miejsca w zawodach rejonowych, sześć ekip dziewcząt i osiem chłopców. Młodzież zmagala się w pięciu konkurencjach: test sprawnościowy, rzut granatem, strzelanie, bieg na orientację oraz podtrzymywanie życia - pierwsza pomoc. Wśród dziewcząt bezkonkurencyjne okazały się zawodniczki z Liceum Ogólnokształcącego im. Janka Bytnara w Kolbuszowej w składzie: Joanna Streb (najlepsza w końcowej klasyfikacji indywidualnej - 40,5 pkt), Lucyna Rząsa (39,5 pkt) oraz Maria Olszowy (21,5 pkt). Panie, przygotowane przez mgr. Władysława Koźmice, uzyskały drużynowo 19 pkt, co dało im pierwszą lokatę. Wśród

chłopców do etapu centralnego zakwalifikowali się uczniowie Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 4 w Krośnie.

Zwycięskie ekipy oraz najlepsi

zawodnicy otrzymali dyplomy, puchary i nagrody rzeczowe. Zawody ogólnopolskie odbędą się w dniach 15-18 maja w Koszalinie.

A. WILK

SPOTKANIE Z MŁODZIEŻĄ

W dniu 27 kwietnia br. z inicjatywy wychowawczyni mgr inż. Zofii Kwolek, z uczniami klasy I „a” Technikum Zespołu Szkół Agrotechniczno – Ekonomicznych w Weryni spotkał się historyk – regionalista, były nauczy-

ciel tej szkoły Marian Piórek.

Tematem spotkania była problematyka regionalna (dzieje naszego regionu). Uczniowie z tej klasy uczą się zawodu technika żywienia i gospodarki domowej.

M/P

OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W LESZCZACH

W dniu 13 maja 2007 r., w gminie Niwiska, w miejscowości Leszcze, odbyła się uroczystość związana z nadaniem sztandaru i przekazaniem samochodu pożarniczego dla jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej w Leszczach.

Ceremonia rozpoczęła się mszą św. koncelebrowaną przez kapelana PSP Województwa Podkarpackiego ks. Jana Krynickiego i kapelana Powiatowego Strażaków Wiesława Augustyna, w kościele parafialnym w Niwiskach. Dalsza część obchodów odbyła się na placu przy budynku remizy OSP w Leszczach.

Na uroczystość przybyli: senator RP Mieczysław Maziarz, poseł RP Zbigniew Chmielowiec, członek Zarządu Oddziału Wojewódzkiego ZOSP RP Franciszek Augustyn, przewodniczący Rady Powiatu Tadeusz Kopeć, starosta kolbuszowski Józef Kardyś, zastępca komendanta PSP w Kolbuszowej kpt. Marek Babula, prezes ZOSP RP w Kolbuszowej Stanisław Kosiorowski, nadleśniczy Nadleśnictwa Kolbuszowa Kazimierz Kriger, nadleśniczy Nadleśnictwa Tuszyna Zygmunt Jurasz, samorządowcy z powiatu kolbuszowskiego, kierownicy jednostek organizacyjnych, jednostki OSP z terenu gminy Niwiska i miejscowości sąsiednich (Przedbórz, Kamionka, Huta Przedborska) oraz licznie zaproszeni goście.

Historia Ochotniczej Straży Pożarnej w Leszczach

Pierwsze rozmowy związane z założeniem Ochotniczej Straży Pożarnej w Leszczach prowadzone były już w 1963 r., ale formalnie została założona w 1965 r., dzięki inicjatywie ówczesnego sołtysa wsi Pawła Warunka. Na zebraniu zadeklarowało swoją przynależność 11 członków i ukonstytuował się Zarząd w składzie:

Prezes – Paweł Warunek, Naczelnik – Roman Kret, Skarbnik – Józef Kiwak, Gospodarz – Jan Psota.

Po usilnych staraniach, dopiero w 1969 r. Komenda Powiatowa Straży przydzieliła dla jednostki podstawowy sprzęt, tj.: motopompę M 400, kilka węży ssawnych i węży tłocznych. Otrzymanie tego sprzętu dawało możliwość prowadzenia szkoleń i ćwiczeń dla członków, jak również brania udziału w akcjach gaśniczych. W razie pożaru sprzęt przewożony był wozem konnym przez wyznaczoną parę koni, a najczęściej gotowym i chętnym do wyjazdu był Józef Brzyszczyk. Pierwsze mundury członkowie zakupili za własne pieniądze, a 10 czapek wyjściowych staraniem prezesa zostały przekazane przez Komen-

dę Powiatową.

Kurs dla mechaników obsługi motopomp odbyli Stanisław Mazur i Marian Owsik.

W tym czasie we wsi, oprócz zabudowań szkolnych, nie było żadnego budynku publicznego i posiadany sprzęt gaśniczy przechowywany był w szopie gospodarczej przebudowanej do tzw. baraku. W latach 70-tych duży nacisk kładziono na udział w czynach społecznych, więc strażacy pracowali przy naprawie dróg, przygotowaniu i utrzymaniu zbiornika wodnego do celów przeciwpożarowych, naprawianiu przepustów wzdłuż dróg oraz brali udział w kontrolach gospodarstw pod względem zabezpieczenia przeciwpożarowego. W latach 1976-78 zakupiono drewno i deski, z których wykonano podłogę taneczną i stoły.

Głównymi dochodami były utargi z organizowanych wówczas zabaw tanecznych, za które, po długich wspólnych staraniach ówczesnych sołtysów i strażaków, zakupiono działkę, z przeznaczeniem na budowę budynku wielofunkcyjnego.

W 1991 r. gmina Niwiska, przy wsparciu finansowym z Kuratorium Oświaty i ogromnym zaangażowaniu miejscowego społeczeństwa, w tym też braci strażackiej, rozpoczęła budowę szkoły z remizą dla OSP.

Przez cały okres budowy, aż do oddania lokum do użytku w 1994 roku, a później wykonania ogrodzenia i zagospodarowania działki, członkowie

OSP aktywnie uczestniczyli we wszystkich pracach.

W 1995 r. OSP otrzymała od gminy upragniony, chociaż wymagający remontu samochód NYSA, który, dzięki licznym zabiegom kierowców, wytrzymał do dnia dzisiejszego. Natomiast w br., dzięki przychylności pani wójt i Rady Gminy, zakupiony został używany samochód pożarniczy GLM Żuk, uroczystie dzisiaj przekazany.

Obecnie jednostka liczy 36 członków. Wyposażona jest w samochód pożarniczy GLM ŻUK liczący 23 lata, motopompę M-800, podstawowy sprzęt pożarniczy i umundurowanie osobiste, niezbędne do prowadzenia akcji ratunkowych.

Jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej bierze udział w akcjach pożarniczych na terenie swojej i sąsiednich miejscowości, w ćwiczeniach i zawodach strażackich, uroczystościach kościelnych, a także pracach społeczno-użytecznych. Sprawne działanie jednostki w dużej mierze zależy od osób pełniących funkcje prezesa i naczelnika.

Funkcję prezesa kolejno pełnili: Paweł Warunek, Jan Psota, Bronisław Podgórski, Józef Żurek, Aleksander Trznadel, a funkcję naczelnika: Roman Kret, Bronisław Dziechciarz, Wiesław Guzior, Czesław Sokołowski.

Aktualnie od roku prezesem Zarządu jest druż Janusz Kiwak, a naczelnikiem od 1996 r. naczelnikiem druż Stanisław Kluk.

(-)

ZABYTKOWE POLICHROMIE W NIWISKACH

Gmina Niwiska położona jest na Płaskowyżu Kolbuszowskim w Mielecko-Kolbuszowsko –Głogowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu. Lasy zajmują 46% powierzchni. Niwiska są jedną z największych miejscowości w powiecie kolbuszowskim, lokowaną w 1565 r. przez Gabriela Krakowskiego.

Ówczesni mieszkańcy zajmowali się rolnictwem, pracą w hucie szkła, stolarstwem kołodziejstwem i garncarstwem. Do dziś w tej miejscowości zachowały się resztki parku krajobrazowego (ze starym drzewostanem), w którym umiejscowiony jest secesyjny dwór ostatniego właściciela Niwisk dra Jana Hupki (prawnika, posła na sejm galicyjski, członka Naczelnego Komitetu Narodowego, prezesa Polskiego Towarzystwa Emigracyjnego, prezesa Rady Powiatowej Kolbuszowskiej, publicyści).

Dr Jan Antoni Ernest Hupka był ostatnim właścicielem dóbr Niwiska wraz z dworem i resztą zabudowań założenia dworskiego. W 1896 r. wstąpił w związek małżeński. Z inicjatywy jego małżonki nastąpiła wówczas ostatnia rozbudowa dworu. Dr Jan Hupka zwrócił się do Karola Józefa Frycza wybitnego malarza i scenografa, profesora Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, o zaprojektowanie i wykonanie wnętrza swojego dworu w Niwiskach. Karol Frycz, który był wcześniej związany z J. Hupką, poprzez wspólną działalność

w kabarecie „Zielony Balonik”, przyjął tę ofertę ówczesnego marszałka Sejmu Krajowego we Lwowie i wykonał około 1912 r. zaprojektowane przez siebie wnętrza dworu. We dworze zobaczyć można piękną secesyjną polichromię z 1912 r., autorstwa Karola Józefa Frycza.

Najciekawsze malowidło znajduje się w dawnej jadalni, a zarazem największym pomieszczeniu we dworze. Ściany tej sali ozdabiają duże pawie, stąd nazwa „Pod Pawiami”. W pomieszczeniach biblioteki znajdują się dwie sale, w których znajdują się zabytkowe polichromie. Jest to sala pod makami i pod wronami.

Obecnie dwór jest siedzibą Gminnego Ośrodka Kultury i Biblioteki. Obok dworu stoi frontem do niego, murowana i parterowa oficyna dworska, wzniesiona na początku XIX wieku. Obecnie mieści się w niej Komisariat Policji. W obrębie dawnego założenia parkowo – dworskiego zwraca również uwagę pseudogotycki, murowany, piętrowy spichlerz dworski z końca XIX wieku.

Polichromie można obejrzeć w Gminnym Ośrodku Kultury i Biblioteki w Niwiskach.

Tel. 017 2279022

Serdecznie zapraszamy!!!

ZAPROSZENIE NA PREZENTACJE TWÓRCZOŚCI LUDOWEJ

Minął rok, czas znów spotkać się w kolbuszowskim skansenie na wspaniałej imprezie, jaką są „Prezentacje Twórczości Ludowej”.

Wszystkich, którzy jeszcze jej nie znają, jak również tych, którzy na nią czekają cały rok, pragniemy serdecznie zaprosić do Parku Etnograficznego w Kolbuszowej, w niedzielę 3 czerwca 2007 roku. Nie ma mowy o nudzie! Wizyta w skansenie w tym dniu może okazać się niesamowitą przygodą. Zapewniamy wiele atrakcji i niespodzianek. Miłośnicy folkloru obejrzą na żywo występy kapel i zespołów obrzędowych. Sympatycy dawnych rzemiosł spotkają kowali, garncarzy, wikliniarzy, zabawkarzy, rzeźbiarzy

oraz innych artystów i rzemieślników ludowych. Ci, którzy chcą spróbować tradycyjnego chłopskiego jadła nie będą mieli z tym kłopotu, ponieważ gospodynie wiejskie przygotowują wspaniałe potrawy, jakich na codzień nie spotykamy na naszych stołach. Kto jeszcze nie zna smaku wiejskiego chleba pieczonego na trzonie, niech za wszelką cenę stara się nas odwiedzić. Ponadto atrakcją imprezy będzie występ Orkiestry Szala maistek, pokaz umiejętności strażackich oraz otwarcie wystawy "Zegary ścienne z kolekcji Zdzisława Bisza".

Organizatorzy mają nadzieję, że podobnie jak w minionych latach, kolbuszowski skansen odwiedzą tłumy gości chętnych do spędzenia niedzieli z folklorem Lasowiaków i Rzeszowiaków. Zapewniamy, że impreza z dała od zgiełku miejskiego, w zaciszu skansenowych zagród, w otoczeniu zieleni, wśród twórców i artystów ludowych, będzie niezapomnianym przeżyciem.

Serdecznie zapraszamy od godz. 13-tej.
Cena biletu wstępu 4 zł

LUCYNA KARKUT

TURNIEJ WIEDZY O HISTORII REGIONU

27 kwietnia br., w MiPBP, odbyła się XVII już edycja Turnieju Wiedzy o Historii Regionu, zorganizowana przez Regionalne Towarzystwo Kultury im. J. M. Goslara, Muzeum Kultury Ludowej oraz MiPBP w Kolbuszowej.

W związku z tym, iż w roku bieżącym Towarzystwo obchodzi 50 rocznicę powstania, przeprowadzony Turniej zatytułowany został „Historia i współczesność. 50-lecie działalności Regionalnego Towarzystwa Kultury im. J. M. Goslara” i dotyczył zagadnień związanych z historią i działalnością RTK. Skierowany był do uczniów szkół gimnazjalnych z powiatu kolbuszowskiego.

Ogółem w konkursie wzięło udział 12 uczennic. Z Majdanu Królewskiego, pod opieką Barbary Wróbel, przyjechały: Dominika Fortuna, Agnieszka Kolb, Natalia Kłosowska, Dominika

Maliborska, Anna Wojnas. Z Niwisk, pod kuratelą Barbary Górki-Starzec, przyjechały: Mirosława Skiba, Karolina Urban, Ewelina Wiewiura, Andżelina Mikoda, Urszula Jemiolo, Katarzyna Górniewicz. Jedyną reprezentantką gimnazjum z Widelki Elżbieta Ożóg przyjechała wraz z opiekunką Joanną Sieraczyńską.

Uczestnicy mieli do rozwiązania test składający się z 25 pytań autorstwa Mariana Piórka. Jak się okazało nie on był wcale taki łatwy. Największą ilość punktów, tj. 20 na 26 możliwych, a tym samym I miejsce zdobyła Ewelina

Wiewiura z Niwisk, II pozycję (19 punktów) zajęła Karolina Urban z Niwisk, natomiast 17 poprawnych odpowiedzi udzieliła Elżbieta Ożóg z Widelki, dzięki czemu uplasowała się na III miejscu.

Ponadto jury w składzie: przewodniczący - Marian Piórek oraz członkowie - Andrzej Jagodziński, Inga Kunysz, Barbara Górka-Starzec, Barbara Wróbel, oprócz trzech pierwszych miejsc postanowili przyznać wyróżnienie dla uczennicy Dominiki Fortuny z Publicznego Gimnazjum Nr 1 z Majdanu Królewskiego.

Wszystkim uczestnikom wręczono pamiątkowe dyplomy i nagrody w postaci książek: „Rocznik Kolbuszowski Nr 8” pod red. B. Szafranec oraz „Dawne pieczęcie i herb Kolbuszowej” autorstwa J. Bardana. Natomiast laureatki, w dniu 3 maja br., na uroczystej sesji Rad Powiatu i Gminy, przyjęły serdeczne gratulacje od prezesa RTK Andrzeja Jagodzińskiego, a z rąk starosty Józefa Kardysia i burmistrza Jana Zuby otrzymały dyplomy i cenne nagrody książkowe.

Wszystkim tegorocznym laureatom gratulujemy i zapraszamy na następną edycję Turnieju, która odbędzie się już za rok.

BARBARA ŻARKOWSKA

Wszyscy uczestnicy XVII edycji Turnieju Wiedzy o Historii Regionu

"PEJZAŻ ŚWIĘTY" WOJCIECHA TRZINY

Artyści plastycy związani z ziemią kolbuszowską, postanowili w letnie miesiące 2007 roku pokazać swoje dokonania artystyczne i tym samym ożywić życie kulturalne naszego miasta.

Pierwszą wystawą zorganizowaną przy współpracy z Muzeum Kultury

Ludowej jest malarstwo Wojciecha Trziny – rzeszowianina, który od 2 lat miesz-

ka i tworzy w Kolbuszowej. Artysta ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu oraz studia w Instytucie Wychowania Artystycznego przy UMCS w Lublinie. Dyplom uzyskał w 1989 r. w pracowni grafiki u prof. Maksymiliana Snocha i w pracowni malarstwa u prof. Mariana Stelmasika. Uprawia malarstwo, grafikę i rysunek.

Wernisaż wystawy odbył się 11 maja 2007 r. w sali wystawowej MKL (dawna synagoga) i zgromadził wielu miłośników sztuki.

Ekspozycja zawiera kilkadziesiąt prac z lat 90 ubiegłego wieku oraz współczesne, ukazując tym samym drogę artystyczną malarza. Przez te

kilkanaście lat zmieniała się forma przedstawień, od geometryzacji i deformacji do form bardziej realistycznych. Jednak mimo upływu czasu malarstwo Wojciecha Trzyny jest bardzo rozpoznawalne, szczególnie poprzez podejmowany w pracach temat religijności ludowej. Sam artysta mówił na otwarciu wystawy, że fascynuje go napotkana w krajobrazie obecność człowieka, tj. kapliczki i krzyże przydrożne kryjące często osobliwe historie ludzkich losów, drewniane cerkiewki o pięknych for-

mach architektonicznych oraz pokryte kolorowymi malowidłami ściany klasztorów prawosławnych, znajdujących się na Bukowinie (płn. Rumunia). Malarz nie rozstaje się także ze swoim ulubionym motywem malarskim – kogu-

tem.

Dodatkiem do ekspozycji malarskiej są prezentowane świątki i kapliczki szafkowe, pochodzące ze zbiorów Muzeum.

KATARZYNA DYPA

Wystawa prezentowana jest w sali wystawowej MKL w Kolbuszowej (dawna synagoga) przy ul. Piekarskiej. Czynna do końca maja 2007 r. w dni robocze od 13:30 do 15:30 (grupy zorganizowane po wcześniejszym zgłoszeniu – tel. 017 22 71 296 od 8:00 do 15:00)

CZYM JEST REHABILITACJA

Rehabilitacja (fizjoterapia) jest metodą leczenia wykorzystującą zjawisko reaktywności organizmu na bodźce. W zależności od zastosowanego bodźca wyróżniamy następujące działy fizjoterapii:

- Kinezyterapia – jest to leczenie ruchem (gimnastyka lecznicza, ćwiczenia usprawniające).

Kinezyterapia stosowana jest najczęściej w schorzeniach i dysfunkcjach narządu ruchu, w zespołach bólowych kręgosłupa, po udarach mózgu, w niektórych chorobach układu oddechowego, w chorobach reumatoidalnych, wadach postawy, w leczeniu schorzeń mięśniowo-szkieletowych i innych.

Oprócz wielu specjalnych i zróżnicowanych ćwiczeń stosujemy również metody kinezyterapeutyczne – bardzo efektywne, specjalistyczne sposoby aplikowania ruchu, często rozbudowane o część diagnostyczną, korzystające ze specyficznych technik, stworzone w oparciu o najnowszą wiedzę z zakresu anatomii, fizjologii, biomechaniki (McKenzie, NDT-Bobath, Vojty, Kaltenborn-Evjenth).

- Fizykoterapia – jest formą leczenia wykorzystującą bodźce fizyczne, takie jak: prąd elektryczny, ciepło i zimno, światło, ultradźwięki, pole magnetyczne.

Sposób działania zależy od rodzaju bodźca, jego siły oraz reaktywności organizmu. Fizykoterapię można stosować jako leczenie uzupełniające lub jako podstawową formę leczenia, nie powodującą powstawania skutków ubocznych. Zabiegi fizykoterapii to: galwanizacja, jontoforeza, diadynamic, prądy Tens, interdyn, prądy Traberta, elektrostymulacja, prądy Kotza i inne.

Zabiegi wykorzystujące bodźce ciepła i zimna to: okłady parafinowe, okłady żelowe – ciepłe i zimne, krioterapia ciekłym azotem.

Światłolecznictwo to: laseroterapia, solux, światło spolaryzowane, promienie UV.

Pole magnetyczne reprezentują: magneto-

terapia – jest formą oddziaływania na organizm ludzki za pomocą bodźców mechanicznych, głównie pod postacią ucisku na tkanki, którego celem jest wywołanie odczynu miejscowego i ogólnego, jak również przemiana energii mechanicznej masażu w energię elektryczną w postaci impulsu elektrycznego (zmiana tzw. potencjału spoczynkowego na potencjał czynnościowy).

Masaż limfatyczny wykorzystuje techniki masażu klasycznego (głaskanie, rozcieranie, uciski) i ma na celu usprawnienie ewakuacji zastoju limfatycznego.

- Mobilizacje i manipulacje – to zabiegi bazujące na tzw. terapii manualnej, czyli koncepcji badania i leczenia odwracalnych zaburzeń funkcjonalnych układu ruchu. W wyniku prowokacji określonych tkanek bezpośrednio w badaniu odnajdujemy zaburzone struktury, aktualizujemy

stopień ich uszkodzenia oraz odnajdujemy szczegóły przyczyn dolegliwości.

Leczenie powinno znieść dysproporcję pomiędzy możliwościami tkanki do przenoszenia obciążenia i przywrócić fizjologiczną „grę” pomiędzy stawami, mięśniami i strukturami nerwowymi.

Szpitalny Dział Rehabilitacji stanowi ważny ośrodek specjalistycznej terapii. Jej dostępność i możliwość korzystania z pomocy specjalistów decydują o ograniczeniu negatywnych skutków chorób narządów ruchu. W naszym Dziale pacjenci znajdują fachową diagnozę i pierwsze procedury terapeutyczne z zakresu kinezyterapii, fizykoterapii, masażu, stanowiące zapórę upośledzenia sprawności ruchowej.

**Kierownik Działu Rehabilitacji
mgr Wiesław Dziopak
Specjalista Rehabilitacji Ruchowej**

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ TEATRU

Nie każdy pamięta o tym, że 27 marca obchodzony jest Międzynarodowy Dzień Teatru.

Aby o nim przypomnieć dyrekcja Zespołu Szkół nr 2 oraz zespoły teatralne ze Szkoły Podstawowej nr 2 im. K.K. Baczyńskiego i Gimnazjum nr 2 im. Jana Pawła II wraz z opiekunami Magdą Kornak i Klaudią Serafin zorganizowały dwudniowe, trwające od 14 do 15 kwietnia, miejscowe święto teatru.

Pierwszego dnia mieszkańcy Kolbuszowej mieli okazję obejrzeć w Miejskim Domu Kultury spektakle w wykonaniu młodych artystów. Wystąpiły koła teatralne ze szkół podstawowych w: Kupnie, Hadykówce, Kolbuszowej oraz sympatycy teatru z Gimnazjum nr 2 w Kolbuszowej. Wszyscy

przedstawili wspaniałe sztuki, lecz wspólnie ustalono, że „Hadykówka” była najlepsza.

Drugiego dnia, w ramach obchodów Międzynarodowego Dnia Teatrów, w Szkole Podstawowej nr 2 odbyły się warsztaty teatralne, prowadzone przez aktorki: Małgorzatę Machowską i Beatę Zarembiankę, na których młodzi artyści mogli udoskonalić swoje umiejętności oraz nabyć nowe.

Zwieńczeniem uroczystości był spektakl, pt. „Wszystko o kobietach” w wykonaniu aktorów z Teatru im. Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie.

ANNA BIAŁEK

SAGA RODU KRZAKLEWSKICH

WSPOMNIENIE O DOKTORZE

STANISŁAWIE KRZAKLEWSKIM (1910-1974)

Lekarz Stanisław Krzaklewski to drugi z kolei dyrektor kolbuszowskiego Szpitala Powiatowego (1948-1974), a przy tym wspaniały człowiek, pełen ducha chrześcijańskiego, kultury, humanitaryzmu oraz poświęcenia w służbie dla społeczeństwa. Przeżył on w Kolbuszowej ostatnie 25 lat swojego życia i spoczął na miejscowym cmentarzu, w pobliżu grobów innych tutejszych lekarzy, Kazimierza Ciepiewskiego i Kazimierza Siateckiego.

Stanisław Krzaklewski leczył mojego ojca i innych członków mojej rodziny. Ja również zawarłam bliższą znajomość z żoną doktora i ich dziećmi. To właśnie od nich posiadam pewne wiadomości o przodkach i życiu śp. Stanisława. Pragnę podzielić się nimi z czytelnikami „Ziemi Kolbuszowskiej”.

W XX w. żyło dwóch Stanisławów Krzaklewskich, lekarzy. Jednym z nich był ten, którego koleje losu przywiodły do Kolbuszowej, natomiast drugi pracował w którymś ze szpitali wrocławskich. Piszę o tym, ponieważ wielu pyta mnie o pokrewieństwo obydwu panów. Okazuje się, że byli oni stryjecznymi braćmi. Stanisław, zamieszkały w Kolbuszowej, był synem Bronisława, a drugi Stanisław Krzaklewski, osiadły we Wrocławiu, był synem Tomasza. Bronisław i Tomasz Krzaklewscy mieli trzeciego brata, Kazimierza oraz siostry. Byli oni dziećmi Wincentego Krzaklewskiego, herbu „Habdank” i Seweryny z Toczyskich, również szlachejki herbowej.

Ród Krzaklewskich wywodzi się z dawnych, polskich Kresów Wschodnich i dzisiaj trudno jest szukać o nim wiadomości. Wiadome jest, że Wincenty i Seweryna Krzaklewscy urodzili się w Podkamieniu koło Rohatyna na Podolu, tam też przyszły na świat ich dzieci. Bronisław, ojciec dra Stanisława Krzaklewskiego, osiadłego w Kolbuszowej, urodził się w lipcu 1876 r. w Podkamieniu, w austriackiej Galicji Wschodniej. Szkołę Rolniczą ukończył w Dublanach koło Lwowa i pracował jako zarządca dóbr Kapituły Lwowskiej. Ożenił się w lipcu 1904 r. z panną Marią Dobrostańską, herbu „Wieniewa”. Mieli troje dzieci, dwie córki i jednego syna Stanisława. Tym-

czasem w sierpniu 1914 r. wybuchła I wojna światowa. Bronisław został powołany do armii austriackiej, do Landstrumu i wysłany na Węgry, gdzie właśnie panowała epidemia cholery. Niestety, zmarł na tę chorobę 7.11.1914 r., w szpitalu w Koszycach, mając zaledwie 38 lat. Osierocił żonę i trójkę dzieci. Syn Stanisław miał dopiero cztery lata.

Maria z Dobrostańskich Krzaklewska została sama z dziećmi. Na początku miała pomoc z strony rodziców, później została nauczycielką i zamieszkała we Lwowie. Tam jej córki wyszły za mąż: Jadwiga za Mieczysława Czarnieckiego, Helena za Klemensa Witkiewicza. Sama pani Maria znalazła się w miejscowości Mikulin koło Tyszowic, w powiecie Tomaszów Lubelski, gdzie, w 1928 r., zmarła i została pochowana. Jej syn Stanisław miał wówczas 43 lata i dyplom lekarski w ręku.

Stanisław Krzaklewski urodził się 17 listopada 1910 r., w miejscowości Zabłotowce, w powiecie żydaczowskim. Pomocą i opieką otoczył go stryj Kazimierz, adwokat. Stanisław skończył ośmioklasowe gimnazjum we Lwowie, potem studia lekarskie na tamtejszym Uniwersytecie im. króla Jana Kazimierza. Dyplom lekarza chirurga otrzymał w listopadzie 1936 r. Był także oficerem wojskowej Służby Sanitarnej.

Pierwszą pracę zawodową otrzymał Stanisław Krzaklewski we Lwowie, w prywatnej klinice chirurgicznej prof. Lipińskiego, potem w tamtejszym szpitalu. Posiadał on wielką dozę inteligencji, bystrość umysłu, wspaniałą pamięć, zmysł lekarski, odwagę i śmiałość decyzji. W pracy poznał studentkę chemii i zapaloną działaczkę PCK Joannę Owocównę, pochodzącą

z Podhala. Połączyło ich uczucie.

Tymczasem 1 września 1939 r. Niemcy, sprzymierzeni z Rosją Radziecką, napadli na Polskę. Polacy podjęli obronę. Pan Stanisław miał już wtedy otwarty przewód doktorski i napisaną pracę doktorską. Nie zdążył jednak jej obronić, ponieważ został wezwany do służby wojskowej. Wojna niemiecko-polska nie dotarła do Lwowa, chociaż Niemcy byli przy nim już 10 września i oblegali go przez dziesięć dni. Polacy dzielnie bronili miasta. Wśród obrońców był Stanisław Krzaklewski, w oddziale sanitarnym oraz Joanna Owoc, jako sanitariuszka w służbie pomocniczej. Sytuację zmienił J. Stalin, na którego rozkaz, w dniu 17 września, armia ZSRR przekroczyła granicę Polski i zajęła jej wschodnią połowę. Gdy podeszła pod Lwów, Niemcy oddali go jej, wycofując się na lewy brzeg rzeki San. Stanisław i Joanna pozostali we Lwowie i obserwowali z przerażeniem zachodzące tam wydarzenia. Straszne było dla nich to, że pod naporem Armii Czerwonej, nowe władze przeprowadziły 2 października 1939 r. głosowanie ludowe, ogłaszając przyłączenie Wschodniej Galicji do Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej, mającej stolicę w Kijowie, należącej do ZSRR.

W tej, dość ciężkiej dla tamtejszych Polaków sytuacji, Stanisław Krzaklewski i Joanna Owocówna wzięli 4 listopada ślub w katolickim kościele Św. Marii Magdaleny.

cdn.

HALINA DUDZIŃSKA

50-LECIE KAPŁAŃSTWA KS. KANONIKA STEFANA PIÓRKA - RODAKA Z DZIKOWCA

Dnia 3 czerwca br. ks. kanonik Stefan Piórek będzie obchodził 50-lecie kapłaństwa. Urodził się w 1933 r. w Nowej Wsi k/ Kolbuszowej, jako trzecie dziecko Franciszka i Marii z d. Bajor

Rodzice przenieśli się w 1936 r. do Dzikowca, gdzie otrzymali pracę w gospodarstwie rolnym Jana Paska Błotnickiego – dziedzica dóbr dzikowieckich. Tutaj właściwie zaczęło się jego dzieciństwo i lata młodzieńcze w otoczeniu dworu, folwarku i parku.

Do szkoły powszechnej, a następnie podstawowej w Dzikowcu, uczęszczał w latach 1940 – 1947. Pierwszą komunię świętą przyjął w 1942, kiedy stanowisko kierownika szkoły pełnił Antoni Kościółek, a proboszczem był ks. dr Jan Puzio. Obaj byli konspiracyjnymi żołnierzami Armii Krajowej.

Po ukończeniu klasy siódmej i zdaniu egzaminu wstępnego został, w latach 1947 – 1951, uczniem Liceum Ogólnokształcącego w Kolbuszowej.

Od najmłodszych lat był pobożnym chłopcem, m.in. dzięki chrześcijańskiemu wychowaniu rodziców, poprzez katechizację, częste uczęszczanie do kościoła, służenie do mszy świętej jako ministrant, rozmowy z kapłanami, a szczególnie z wikariuszem ks. Eugeniuszem Sokołem i ks. Stanisławem Sudolem – początkującym proboszczem i administratorem dzikowieckiej parafii. Wszystko to pociągnęło go do kapłaństwa.

Po zdaniu egzaminu dojrzałości został przyjęty do Seminarium Duchownego w Przemyślu. Na tej uczelni, w latach 1951-1957, studiował filozofię i teologię. W dziejach PRL-u był to najtrudniejszy okres charakteryzujący się wieloma zagrożeniami dla Kościoła, księży i alumnów (służba w formacjach „Służba Polsce” i wojskowa oraz podejmowanie prób represji w stosunku do członków rodziny). Mimo tych trudności wytrwał w powołaniu i został wyświęcony na kapłana, w dniu 30 maja 1957 r., przez ordynariusza diecezji przemyskiej ks. biskupa Franciszka Bardę. Pragnienie jego, a także rodziców i rodzeństwa spełniło się.

Mszę św. prymicyjną odprawił w kościele parafialnym w Dzikowcu 3 czerwca 1957 r., w obecności ks. Stanisława Sudola – miejscowego proboszcza, kolegi z lat gimnazjalnych ks. Władysława Sitki oraz kapłanów z dekanatu raniżowskiego. Po święceniach kapłańskich i urlopie został skierowany przez ks. bpa do parafii Spie, gdzie pracował jako wikariusz. Następne jego parafie to: Leżajsk, Ustrzyki Dolne, Bratkowice, Stra-

chocina, Dobrzechów. W 1966 r. został skierowany do parafii Manasterz k/ Kańczugi. Po roku pracy w Manasterzu jako wikariusz, został mianowany przez ks. bpa Ignacego Tokarczuka proboszczem tejże parafii.

Po dziesięciu latach pracy w Manasterzu został mianowany przez biskupa ordynariusza proboszczem parafii Wólka Grodziska k/ Leżajska, w której pracował przez 27 lat (1976-2004).

Wólka Grodziska była młodą parafią, która powstała w 1971 r., z chwilą poświęcenia kościoła przez ks. bpa Ignacego Tokarczuka. Kościół budowany był w wielkim pośpiechu i pod osłoną nocy, mimo komunistycznych represji. Parafia liczyła 1.150 wiernych i powstała po odłączeniu się od parafii macierzystej Grodzisko Dolne. Na proboszcza tejże parafii (poprzedni ks. Józef Hader), został powołany przez ks. bpa Ignacego Tokarczuka. Początki były niełatwe, gdyż kościół i plebania wymagały prac wykończeniowych, ciągłych udoskonaleń oraz przeróbek ze względu na pierwotny pośpiech budowy. Jednak przy zaangażowaniu parafian prace były systematycznie wykonywane, a ks. proboszcz bardzo wielki nacisk kładł przede wszystkim na rozwój duchowy parafian. Dzisiaj, kiedy ks. kanonik jest wśród swoich parafian na zasłużonej emeryturze, parafianie te minione 27 lat uważają za wielki Boży dar gorliwego kapłana.

Jego posługa duszpasterska jako proboszcza, obejmowała następujące dziedziny życia parafialnego:

- Przykład gorliwości kapłańskiej (wewnętrzna dyscyplina, punktualność, odpra-

wianie nabożeństw z powagą i z liturgicznym duchem Kościoła);

- Bezkompromisowość w sprawach wiary i moralności, przez co niejednokrotnie narażał się na przykrości i niezrozumienie, ale zawsze stawał w obronie pokrzywdzonych. Stał się być kapłanem, który autentycznie jest pośrednikiem między Bogiem a ludźmi;

- Wielką troską otaczał powierzone mu dzieci i młodzież. Należy zaznaczyć, że od początku swojej posługi kapłańskiej uczył religii, początkowo w domach prywatnych, następnie w salkach katechetycznych, a od roku 1990 do 2004 w szkole. Od roku 1991, z chwilą założenia przy parafii Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej, wspierał materialnie i duchowo powstałe drużyny (w 2000 r. otrzymał tytuł „Honorowego Przyjaciela ZHR”)

- Będąc Dekanalnym Referentem Misyjnym założył w miejscowej szkole Dziecięce Koło Misyjne;

- W 2001 r. przyłączył się do protestów rodziców w sprawie utrzymania Szkoły Podstawowej;

- Podczas swojej posługi kapłańskiej odwiedzał kapłanów – rodaków ze Zgromadzenia Świętego Archaniola, pracujących na misjach. Był na Bonaire i Arubie (Antyle Holenderskie) oraz na Dominikanie. Po przejściu na emeryturę, co roku wyjeżdża w okresie Wielkiego Postu i Wielkanocy do pomocy rodakowi Michaelicie ks. Stanisławowi Pytłowi na Białoruś do Wasiliszek. Pomaga również proboszczowi ks. Janowi Pyszowi w Starym Majdanie k/ Biłgoraja.

Za swoją gorliwą pracę duszpasterską otrzymał w 1980 r. od ks. arcybiskupa I.

Tokarczuka odznaczenie EC „Expositivum Canonicale”, a w 1982 r. odznaczenie RM „Rolety i Mantoletu”.

Przez 50 lat kapłaństwa, jego związki z rodzinną miejscowością były i są nadal bardzo dobre. Odwiedza te strony. Tutaj spoczywają na miejscowym cmentarzu jego rodzice i dwaj bracia. Zbiera i czyta wszelkie mu dostępne publikacje książkowe i prasowe dotyczące nie tylko Dzikowca, ale także i okolic Kolbuszowej.

W dniu 1 lipca br. (niedziela) godz. 11:00 będzie odprawiona jubileuszowo-odpustowa msza św. w kościele parafialnym p.w. Św. Mikołaja w Dzikowcu.

MARIAN PIÓREK

NOWE RZĄDY NA OSIEDLACH

Pod koniec kwietnia mieszkańcy Kolbuszowej wybrali nowych przewodniczących osiedli.

Grzegorz Romaniuk będzie stał na czele Zarządu osiedla nr 1. Na osiedlu nr 2 gospodarzem będzie Krzysztof Wójcicki. Mieszkańcy osiedla nr 3. na swojego przewodniczącego wybrali natomiast Barbarę Dziubę.

Wybory nowego przewodniczącego oraz członków zarządu były najważniejszym punktem zebrań, które odbyły się w poszczególnych osiedlach na przełomie kwietnia i maja. Oprócz przewodniczących w poszczególnych osiedlach

ustalono również składy zarządów. Na osiedlu nr 1 przewodniczącemu pomagają będą: Stanisław Blicharz, Krzysztof Juszczyński, Jan Kuna, Kazimierz Skotnicki, Andrzej Skowroński oraz Zygmunt Sokołowski. Na osiedlu nr 2: Marek Bruzda, Ireneusz Ledwójcik, Dawid Skrzypek, Marcin Grabiec, Andrzej Zieliński oraz Ewa Wójcicka. A na osiedlu nr 3: Agnieszka Hodór, Edward Rusin, Grażyna Szadkowska, Halina Tambor, Jan Warzocha, Anna Winiarska.

S.T.

OPOWIEŚCI O MIESZKAŃCACH I PAŁACU

W WIDELCE CZ. III - OSTATNIA

O TYSZKIEWICZACH

Jak wspominaliśmy, po Reyach dziedzicami tego dworu zostali hrabiowie Tyszkiewiczowie z Weryni. Po utworzeniu cyrkułu rzeszowskiego wsie: Widelka, Kłapówka i Werynia administracyjnie należały do Rzeszowa i tu przebiegała granica cyrkułu tarnowskiego, do którego należała m. in. Kolbuszowa. O Tyszkiewiczach tutejsi ludzie mieli złe zdanie. W okresie jeszcze pańszczyźnianym i powłaszczeniowym hrabina Felicja bardzo ciężko karała ludzi, szczególnie biednych za nie odrabianie przymusowego odrobku. Gdy kobiety spóźniły się do pracy biła i katowała oraz wymyślała różne kary. Natomiast jej mąż uchodził wśród tutejszego ludu za lekkoducha, często lubił pić, grać w karty, ogólnie nie był lubiany. Las Porębski – według tutejszych plotek - przegrał w karty, resztę ziemi rozdawał miejscowym chłopom za pożyczone pieniądze, a długi miał bardzo duże. W czasie wojny mógł wyjechać za granicę i swobodnie przeżyć najcięższe chwile.

UPADEK DWORU I PAŁACU

W okresie międzywojennym hrabia jeszcze częściej sprzedawał ziemię chłopom. Część jej nawet przeznaczył pod kościół. W czasie pierwszej wojny światowej pałac był niezamieszany. Udośćniono go wtedy nauczycielom m.in. pani Balówniej i Janowi Piekara, którzy uczyli w miejscowej szkole ludowej, a następnie w szkole powszechnej. Długo nie zamieszkali w nim, gdyż prawdopodobnie w nim straszyc. Będąc w jego pomieszczeniach obecni słyszeli często trzaskanie gałęziami po oknach lub stukanie w okiennice starego pałacu. I wkrótce lokatorzy wyprowadzili się z niego.

BUDOWA KOŚCIOŁA I ZAŁOŻENIE

PARAFII

Parę lat później ludzie rozrabowali meble i sprzęt, a jeden duży pokój przeznaczono na odprawianie mszy św. Powoli pałac rozebrano, a z zachowanych materiałów wybudowano w 1919 r. nowy kościół. Drzewa parkowe ścięto na deski. Plac pod plebanię i cmentarz również podarował Jerzy hr. Tyszkiewicz. Podczas rozbiórki ustalono, że pałac ten został zbudowany przez Branickich na początku XIX wieku (miał mieć sto lat).

W 1920 r. Widelka dostała księdza, a w 1924 r. ostatecznie zakończono budowę kościoła i jego zaplecza. I tak powstała nowa parafia.

Mieszkańcy Przewrotnego nie patrzyli łaskawym okiem na widelaków. Zdarzały się wypadki, gdy w Przewrotnym spaliła się stodoła, wtedy chciano by straty, jakie poniósł gospodarz zostały pokryte przez ludzi z Widelki, gdyż uważano ją za bogatą wioskę. Innym razem zawalił się most w tej miejscowości i widelanie nie mogli się dostać do kościoła, długo ociągano się z naprawą. Nic dziwnego, takie pomówienia w tych czasach zdarzały się wszędzie.

Mieszkańcy Widelki byli bardzo zadowoleni i szczęśliwi z darowizny J. hr. Tyszkiewicza, gdzie mogli zbudować kościół. Była to nagroda za ciężką pracę na roli, jaką wykonywali przez wieki dla dobra pana i dworu.

EPILOG

Jedną część pałacu przeznaczono również na budowę szkoły. Wcześniej przez kilka lat dzieci z naszej wsi uczęszczały do szkoły w Weryni. Wspominali ludzie, że gdy pałac stał pusty, wtedy urządzano tam tańce, młodzież bawiła się. Na strychu pośród starych rupieci wisiał obraz hr. Tyszkiewicza. Podobno był zauwa-

żalny ze względu na swój sposób wykonania. Był on zrobiony z ziaren zbóż, maku i łusek. Co się z nim stało? Tego nikt nie wie!

W części wsi zwanej Dymarka znajdowała się huta żelaza. Lasowiaci wypalali węgiel. W lesie tym pozostało jeszcze koryto, jako pozostałość po wydobytej rudzie. Droga w części wsi zwanej Małą Widelką nazywana była „drogą albo gościńcem maziarskim”. W pobliskim Wojkowie mieszkali zarządcy, polowi, urzędnicy pana hrabiego.

(Komentarz. Wartością tego artykułu było zebranie przez wspomniane uczennice informacji od ludzi starszych wsi Widelka, z których zapewne już wielu nie żyje. Wymienione postacie właścicieli dworu są prawdziwe. Treść oddaje atmosferę tych czasów.)

CIEKAWOSTKA

Przed laty zgłosiła się do mnie do szkoły w Weryni, 80-letnia kobieta, poetka ludowa spod Kraśnika Lubelskiego, która była prawniczką znanego poety Bełzy, autora wiersza „Kto ty jesteś? Polak Mały!” Poinformowała mnie, że jej babcia pochodziła z Widelki, była szlachcianką i krewną Bełzów i Dworaków. Chciała się starać o spadek. Jej babcia – szlachcianka została wydziedziczona, gdyż wyszła za mąż wbrew woli rodziców. Opuściła dom rodzinny, ale jej ostatnią swoją wolę przekazała ustnie. Niewiele jej pomogłem. Poinformowałem ją, że jest to niemożliwe, gdyż dwór został rozparcelowany, pałac już nie istnieje, a w zapisach hipotecznych nastąpiła już trzecia zmiana pokoleniowa. Odesłałem ją do Urzędu Parafialnego w Widelce, aby zebrała wiadomości na temat swoich krewnych. Dalszych losów tej sprawy nie znam.

MARIAN PIÓREK

„NA JAGODY”

Kto z nas nie zna tej pięknej baśni Marii Konopnickiej. Lektura ta do dziś wzrusza i rozbudza wyobraźnię dziecięcą. Z jagodami i lasem związanych jest wiele wierzeń i przysłów, wierszy i piosenek.

Jagody zwane borówkami są cennym wiosennym owocem. Na przednówku to pierwsze owoce, które dla Lasowiaków stanowiły nie tylko uzupełnienie ubogiego o tej porze jadłospisu, ale często były, i są do dziś, dodatkowym źródłem dochodu w gospodarstwach domowych wsi przyślesnych. Czarna jagoda jest owocem smacznym i zdrowym. Już od XII w. stosowano ją w medycynie ludowej jako skuteczny lek przeciw biegunkom. Napar z suszonych borówek do dziś dnia nasze babcie stosują przy zwalczaniu nadmiernej fermentacji w przewodzie pokarmowym, jej działanie bakteriostatyczne (bakterie coli) potwierdza i oficjalna współczesna medycyna.

W kuchni polskiej borówka znalazła szerokie zastosowanie. Najbardziej wszystkim znane i lubiane są pierogi z jagodami, podplomyki, naleśniki, ciasta drożdżowe, ucierane, kruche, są znakomite z dodatkami jagód. Doskonałe są również konfitury, dzemy, soki. Najsmaczniejsze i najzdrowsze są jednak czarne jagody surowe, ewentualnie z dodatkiem mleka, słodkiego, zsiadłego lub śmietanki bądź śmietany. Pamiętam, że u nas jadało się chleb z jagodami posypanymi cukrem i polane mlekiem lub śmietanką. To było pyszne. Z jagodami i lasem związane są przysłowia i wierzenia: 24.VI „Na święty Jan jagód pełny dzban”, 29.VI „W Piotra i Pawła nie zbieraj jagód w lesie, bo zamiast jagód w dzbanie, jad żmii przyniesiesz”, 2.VII „Od Matki Boskiej Jagodny nikt po lesie nie chodzi głodny”. Powiadali ludzie, że „św. Piotr na siwym koniu jeździ po lesie i przegania jagodziarzy, żeby ich żmije nie ujadły”.

W naszym regionie rośnie również borówka czerwona zwana brusznicą, ma ona jeszcze jedną nazwę: borówka wiecznie zielona, jako że jej małe, skórzaste listki nie opadają na zimę. Brusznice mają wiele walorów odżywczych, ale jeszcze większe wartości biologiczne niż owoce posiadają liście, bowiem w nich jest więcej leczniczego glikozydu o nazwie arbutyna. Leki arbutynowe stosowane są przy stanach zapalnych i zakaźnych dróg moczowych. Napar z liści brusznicy jest

podobno skutecznym lekiem w schorzeniach reumatycznych i goścu. Brusznica nie nadaje się do spożycia w stanie surowym, natomiast jako dżem czy konfitura z dodatkiem jabłek czy gruszek jest znakomitym dodatkiem do mięs białych, szczególnie do drobiu.

W lasach podmokłych występuje również borówka bagienna, która jest najmniej popularna. Jej owoce są większe od czarnej jagody. Z zewnątrz granatowe, wypełnione bezbarwnym miąższem i sokiem o mało atrakcyjnym kwaskowatym smaku. Znana jest pod nazwą łochyni lub „pijanicy”, bo po spożyciu większej ilości tych jagód mogą wystąpić objawy podobne do tych, jakie wywołuje alkohol. Nie jest jednak jagodą trującą. Znawcy przyrządzają z łochyni wino i dżem, dopiero po pierwszych przymrozkach.

Borówki posiadają wiele wartości odżywczych, zawierają wapń, magnez, mangan, fosfor, siarkę, wit. A, C. Czarne jagody jak i brusznice nie psują się łatwo jak inne owoce jagodowe, bo zawierają kwas benzoesowy, niemniej jednak zbyt długo, nie należy borówek przechowywać bo gorzknieją.

Poziomka dzika, tzw. leśna, jest jagodą, którą, jak wykazały wykopaliska – wysoko cenili ludzie epoki kamiennej. Widocznie nasi prapraprzodkowie posiadali doskonały instynkt dietetyczny, uzupełniając potrawy mięsne surowymi owocami. Urodę skromnej poziomki opiewali Owidiusz i Wergiliusz, pisał o niej również uczonego i przyrodnik rzymski Pliniusz. Poziomek nie uprawiano w starożytności, ponieważ dziko rosły w wielkiej obfitości. Dopiero na przełomie XIV i XV w. zajęli się nimi ogrodnicy i po długich zabiegach wyhodowali szereg uszlachetnionych odmian, przy okazji również w XVIII wieku truskawkę ananasową.

Poziomki ogrodowe należą do jagód wyjątkowo cennych, bo owocują od wczesnego lata niemal do pierwszych przymrozków. Smaku i aromatu poziomki nie ma potrzeby zachwalać, warto natomiast podkreślić ich bardzo wysokie wartości odżywcze, a nawet lecznicze. Nie tylko są lekko strawne, ale i mocno pobudzają trawienie; są za-

tem idealnym owocem deserowym. Zawierają bogaty asortyment soli mineralnych: wapnia, żelaza, fosforu, siarki, potasu. Obok kwasów cytrynowego i jabłkowego mają również między innymi kwas salicylowy, chinowy, szczawinowy. Cierpliwie przeprowadzona kuracja poziomką pomaga w leczeniu trapiących dolegliwości reumatycznych. Z witamin ma najwięcej wit. C, cenną wit. P, dużo wit. K, natomiast w nieznacznych ilościach wit. z grupy B. W przeciwieństwie do borówki i brusznicy poziomka niestety łatwo ulega zgnieceniu, a wówczas pleśnieje, jest owocem nietrwałym. Żle przechowywana gorzknieje. Poziomki należy spożywać przede wszystkim na surowo, ewentualnie mrożone, bo konfitury i dzemy poziomkowe odznaczają się charakterystycznym gorzkawym smakiem i zmienionym zapachem. Doskonała jest natomiast konfitura z poziomki smażonych w soku z czerwonych porzeczek.

W medycynie ludowej – poziomka owoc i całe ziele jest wysoko ceniona. Odwar z liści poziomki stosuje się jako lek pomocniczy przy leczeniu kamicy nerkowej, wielu chorób na tle przemiany materii, a także do płukania jamy ustnej i gardła. Ponieważ liście poziomki zawierają wiele związków flawonowych, które mają tę cenną właściwość, że uszczelniają naczynia krwionośne,

tonizują krążenie, zapobiegają krwawym wylewom, obrzękom.

Malina to krzew z rodziny różowatych rosnący dziko na skrajach lasów i nasłonecznionych polanach. Dostarcza słodkich aromatycznych i zdrowych, lecz delikatnych, trudno znoszących transport jagód. Jak mawiają leśnicy malina „cieknie” i łatwo fermentuje, dlatego po zerwaniu powinna być szybko przetworzona. Ze świeżych owoców robi się pulpy, soki, nektary, dżemy, konfitury, wino i nalewki. Susz malinowy w postaci herbatki, to stary, znany lek polecany jeszcze przez nasze prababce jako środek napotny w stanach gorączkowych, grypie, anginie i zaburzeniach trawiennych. Liście malin w formie ziółek używa się też w farmacji do leczenia biegunek, wewnętrznych krwawień, schorzeń jamy ustnej i niektórych chorób skóry.

Truskawka jest uszlachetniona w wyniku skomplikowanych i długotrwałych zabiegów hodowlanych – poziomą. Truskawki pełne są skarbów, mają w sobie prawie wszystkie makro- i mikroelementy oraz witaminy przede wszystkim wit. C, B2, jak również wit. B1 i A. Sok truskawek jest bakteriobójczy (zawiera fitoncydy) jak czosnek, cebula, chrzan ... co wcale nie oznacza, że można tych owoców nie myć. Muszą być myte, bo przecież mogą mieć bakterie chorobotwórcze z nawozów naturalnych, resztki pestycydów, może nawet nie z oprysków własnych, ale drzew owocowych bądź sąsiednich upraw ziemniaków itp. Truskawek nie wolno moczyć, bo jak mówią znawcy tego owocu – woda „kradnie im smak”. Myć należy pod mocnym strumieniem bieżącej wody, jak wszystkie owoce jagodowe.

Z truskawek przyrządza się wiele przetworów i całą masę pysznych dań. Jednak najlepiej jeść je na surowo.

PRZEPISY

„Kikle” naszych babć, czyli drożdżowe pierogi z jagodami

2 szkl. mąki, 4 dag drożdży, 2 jajka, 2 łyżki cukru, szczypta soli, około 3/4 szkl. mleka, 12 dag masła, 2 szkl. jagód czarnych świeżych lub mrożonych, 1 łyżka bulki tartej. Tuszcz do smarowania blachy.

Wszystkie składniki włożyć do miski razem z pokruszonymi drożdżami i stopionym tłuszczem, dokładnie ciasto wyrobić. Przykryć ściereczką i odstawić w ciepłe miejsce do wyrośnięcia. Następnie ciasto wyłożyć na stolnicę i rozwałkować prostokąt grubości 0,5 cm,

podzielić na kwadraty o boku 8 – 10 cm. Na środku każdego kwadratu kłaść borówki wymieszane z cukrem i bułką tartą. Zlepić na wierzchołkach rogi kwadratu i układać dość luźno na wysmarowanej tłuszczem blasze. Pozostawić do wyrośnięcia. Posmarować rozbełtanym białkiem i posypać grubym cukrem. Piec w średnio gorącym piekarniku ok. 30 min.

Wykwintny placek truskawkowo – orzechowy

Ciasto: 1,5 szkl. mąki, 15 dag masła lub margaryny, 1 żółtko, 1 łyżka zimnej wody.

Masa: 20 dag masła, 2 żółtka, 5 łyżek cukru pudru, cukier waniliowy, 10 dag orzechów (lub migdałów), 50 dag truskawek, 1 galaretka truskawkowa.

Przyrządzić galaretkę wg opisu podanego na opakowaniu. Przyrządzić ciasto, wszystkie składniki posiekać nożem na stolnicy, szybko zagnieść ciasto i odstawić do schłodzenia na 1 godz. Ochłodzone ciasto krajać w plastry grubości 0,5 cm i wyłożyć nim blachę lub tortownicę (dno i boki do 3/4 wysokości). Miejsca złączenia zgniatć palcami. Upiec w gorącym piekarniku 240°C na złoty kolor. Ciasto wystudzić.

Przygotować masę: orzechy zemleć lub drobno posiekać (migdały sparzyć, obrać z łupinek i posiekać). Masło rozetrzeć, dodając po trochu cukier i ugotowane rozarte żółtka, cukier waniliowy i na końcu orzechy lub migdały. Masę wyłożyć na zupełnie wystudzonym cieście, ułożyć na niej uprzednio przygotowane truskawki, lekko je wciskając (owoce uprzednio schło-

dzić w lodówce). Zalać truskawki ułożone na masie tężejącą galaretką (nie należy wstawiać do lodówki, gdyż kruche ciasto staje się twarde i niesmaczne).

Brusznice do mięs – przepis naszych babć

Na jeden kg brusznic, uprzednio przebranych i wypłukanych, wziąć 1,5 kg cukru i pół szklanki wody: zrobiwszy z tego gęsty syrop wrzucić jagody, smażyć 15 min., z początku na mocnym ogniu, a później na wolnym ogniu, zebrać szumowiny i gorące przelać do słoików. Są to wyśmienite konfitury do pieczonego.

Muffiny jagodowe na maślanec

12 łyżek masła, 0,5 kg maki, 1 1/2 łyżeczki proszku do pieczenia, 3/4 łyżeczki soli, 3/4 łyżeczki sody oczyszczonej, 35 dag cukru, 2 jajka, 1 szkl. maślanek, 1 opakowanie cukru waniliowego, 35 dag borówek (mogą być mrożone).

Piekarnik rozgrzać do 180°C, foremki smarujemy masłem – grubo. Mąkę mieszamy z proszkiem, sodą i solą oraz cukrem. Jaja ubijamy i dodajemy do maślanek, a następnie maślanek wymieszaną z jajkami łączymy z mąką i dokładnie mieszamy. Dodajemy do gotowego ciasta jagody i znów mieszamy, wypełniamy ciastem foremki do 2/3 wysokości. Pieczemy ok. 30 min. Sprawdzając patyczkiem czy ciasto jest już gotowe (nie powinno się kleić do patyczka). Takie jagodowe bułeczki są doskonałe do kawy, kakao.

MISTRZYNI AEROBIKU SPORTOWEGO

W dniu 24 kwietnia 2007 r., w hali Liceum Ogólnokształcącym w Kolbuszowej, odbył się wojewódzki półfinał licealiady w aerobiku. Wzięło w nim udział osiem szkół: II LO Jasło, ZS Iwonicz, ZS im. Groszkowskiego Mielec, ZS nr 4 Stalowa Wola, Samorządowe LO Stalowa Wola, LO Jedlicze, ZST Mielec oraz gospodarze.

Po prezentacji przez zespoły szkolne dwuminutowych układów, profesjonalne jury w składzie: Aneta Przepióra, Bernadetta Wojtuń-Sikora, Joanna Szczerbaty oraz Grzegorz Haliko - instruktorzy fitness, wyłoniło cztery drużyny, które zmierzą się na przełomie maja i czerwca w finale wojewódzkim. Pierwsze miejsce zdobyły zawodniczki z Jedlicza, na drugiej lokacie znalazły się reprezentantki Samorządowego LO ze Stalowej Woli, trzecia pozycja należała do dziewcząt z LO Kolbuszowa, zaś czwarte miejsce do zawodniczek z Jasła.

Zawody w aerobiku w ramach cyklu "Licealida" przeprowadzono w województwie podkarpackim po raz pierwszy. Oceniano m.in. technikę wykonania elementów sportowych, koordynację ruchową, dynamikę i przestrzenność układu, synchronizację, choreografię, muzykalność oraz prezentację. Poziom startujących zespołów był wysoki, o czym świadczyły niewielkie różnice w notach sędziów oraz brawa licznie zgromadzonej młodzieży. Różnorodne stroje, fantazyjne fryzury, interesujące choreografie oraz pokazy taneczne stworzyły wspaniałe widowi-

sko.

Organizatorem imprezy był Podkarpacki Wojewódzki Szkolny Związek Sportowy w Rzeszowie. Zawody przebiegały w atmosferze zdrowej rywalizacji, zasad fair play oraz umiejętności współpracy.

Skład zespołu z LO Kolbuszowa: Magdalena Depa, Sylwia Nowak, Magdalena Micek, Paulina Fitał, Karolina Widelak, Karolina Mytych, Bogusława Serafin.

Życzymy sukcesów na szczeblu wojewódzkim.

A. WILK

BIEGAĆ KAŻDY MOŻE...

Okolo 150 osób stanęło w tym roku na starcie Biegu Ulicznego, o Puchar Burmistrza Kolbuszowej. Zawody zostały zorganizowane już po raz 13. Najlepsi biegacze otrzymali puchary, dyplomy oraz cenne nagrody.

Dobra kondycja i wola walki przydały się uczestnikom 13 Biegu Ulicznego o puchar Burmistrza Kolbuszowej, który odbył się w czwartek – 3 Maja w Kolbuszowej. Na starcie stanęło około 150 osób. Zawody rozegrano w 7 kategoriach. Wśród uczniów z 1 i 2 klas szkół podstawowych najlepsi okazali się Monika Biestek i Krzysztof Dziuba. Pierwsze miejsce w kategorii 3 i 4 klas ze szkół podstawowych zajęli Katarzyna Cieśla oraz Albert Czachor. Pierwsi na mecie wśród 5 i 6 klasistów pojawili się Ewa Zawisza i Mariusz Brita. Najlepsi w kategorii uczniów szkół gimnazjalnych byli Katarzyna Lis oraz Konrad Zając. Wśród uczniów szkół ponadgimnazjalnych zwyciężyli Dorota Nędza i Piotr Stepień. W kategorii pań i panów do 35 lat zwyciężyli Maria Nędza oraz Mariusz Czachor. Pierwsi na mecie w kategorii osób powyżej 35 lat okazali się Danuta Zatorska i Józef Kubik.

Trzeciomajowe bieganie to w Kolbuszowej już tradycja. Co roku na starcie staje ponad sto osób. Zawody cieszą się ogromnym zainteresowaniem, zarówno damskiej jak i męskiej części mieszkańców w różnym wieku. W tym roku najmłodszym uczestnikiem był 5-letni Mateusz Lubach, a najstarszym je-

go babcia 67 – letnia Irena Lubach.

Tegoroczny Bieg miał charakter międzynarodowy, ponieważ na starcie pojawili się, przebywający w tym czasie w Kolbuszowej, samorządowcy z niemieckiego miasteczka Apensen. Razem z uczestnikami kategorii powyżej 35 lat pobiegli: Peter Sommer – Burmistrz Apensen oraz Gunter Bruns,

dyrektor tamtejszej szkoły. Obaj panowie świetnie radzili sobie na trasie biegu. Przybiegli... tuż za zwycięzcami. Do Apensen zabrali pamiątkowy puchar oraz dyplomy. Organizacją Biegu Ulicznego zajęli się członkowie Fundacji Kultury Fizycznej i Sportu.

SYLWIA TĘCZA

Uczestnicy ostatniej kategorii – powyżej 35 lat - mieli do przebiegnięcia 1200 metrów.

OGŁOSZENIE O KONKURSACH

Burmistrz Kolbuszowej

ogłasza konkursy na kandydatów na stanowisko dyrektorów następujących szkół prowadzonych przez Gminę Kolbuszowa:

- SZKOŁY PODSTAWOWEJ W DOMATKOWIE,
- SZKOŁY PODSTAWOWEJ SPECJALNEJ W KOLBUSZOWEJ DOLNEJ,
- GIMNAZJUM SPECJALNEGO W KOLBUSZOWEJ DOLNEJ.

1. Do konkursu może przystąpić osoba, która spełnia następujące wymagania:

- 1) jest nauczycielem mianowanym lub dyplomowanym, która:
- a) – na stanowisko dyrektora szkoły podstawowej - posiada wyższe wykształcenie magisterskie z przygotowaniem pedagogicznym oraz kwalifikacje wymagane do zajmowania stanowiska nauczyciela w danej szkole, bądź posiada wyższe wykształcenie zawodowe z przygotowaniem pedagogicznym lub ukończyła kolegium nauczycielskie albo nauczycielskie kolegium języków obcych oraz posiada kwalifikacje do zajmowania stanowiska nauczyciela w danej szkole,
- na stanowisko dyrektora szkoły podstawowej specjalnej i gimnazjum specjalnego – posiada wyższe wykształcenie magisterskie z przygotowaniem pedagogicznym oraz kwalifikacje wymagane do zajmowania stanowiska nauczyciela w danej szkole,
- b) posiada ukończone studia wyższe lub studia podyplomowe z zakresu zarządzania albo kurs kwalifikacyjny z zakresu zarządzania oświatą, prowadzony zgodnie z przepisami w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli,
- c) posiada co najmniej pięcioletni staż pracy pedagogicznej na stanowisku nauczyciela lub pięcioletni staż pracy dydaktycznej na stanowisku nauczyciela akademickiego,
- d) uzyskała:
- w okresie 5 lat bezpośrednio przed powierzeniem stanowiska dyrektora co najmniej dobrą ocenę pracy w przedszkolu, szkole lub placówce, albo w okresie roku bezpośrednio przed przystąpieniem do konkursu na stanowisko dyrektora pozytywną ocenę dorobku zawodowego, bądź pozytywną ocenę pracy w okresie ostatnich 4 lat pracy w szkole wyższej, jeżeli stanowisko dyrektora miałyby objąć bezpośrednio po ustaniu zatrudnienia w szkole wyższej,
 - e) posiada aktualne zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowniczym,
 - f) nie była karana karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674), oraz nie toczy się przeciwko niej postępowanie dyscyplinarne,
 - g) nie była karana za przestępstwo popełnione umyślnie oraz nie toczy się przeciwko niej postępowanie karne,
 - h) nie była karana zakazem pełnienia funkcji kierowniczych związanych z dysponowaniem środkami publicznymi, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005r. Nr 14, poz. 114, ze zmianami);
- (podstawa prawna: Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie wymagań, jakim powinna odpowiadać osoba zajmująca stanowisko dyrektora oraz inne stanowisko kierownicze, w poszczególnych typach szkół i placówek (Dz. U. Nr 89, poz. 826 i Nr 189, poz. 1854).

2. Oferty osób przystępujących do konkursu powinny zawierać:

- 1) uzasadnienie przystąpienia do konkursu wraz z koncepcją funkcjonowania i rozwoju szkoły lub placówki;
- 2) życiorys z opisem przebiegu pracy zawodowej, zawierający w szczególności informację o stażu pracy pedagogicznej - w przypadku nauczyciela lub stażu pracy dydaktycznej - w przypadku nauczyciela akademickiego;
- 3) akt nadania stopnia nauczyciela mianowanego lub dyplomowanego oraz dokumenty potwierdzające posiadanie wymaganego wykształcenia i potwierdzające posiadanie wymaganego stażu pracy - w przypadku osoby będącej nauczycielem;
- 4) dyplom ukończenia studiów wyższych lub studiów podyplomowych z zakresu zarządzania albo zaświadczenie o ukończeniu kursu kwalifikacyjnego z zakresu zarządzania oświatą;
- 5) ocenę pracy, o której mowa w § 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie wymagań, jakim powinna odpowiadać osoba zajmująca stanowisko dyrektora oraz inne stanowisko kierownicze, w poszczególnych typach szkół i placówek;
- 6) zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) oświadczenie, że kandydat nie był karany karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674), oraz nie toczy się przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne;
- 8) oświadczenie, że kandydat nie był karany za przestępstwo popełnione umyślnie oraz nie toczy się przeciwko niemu postępowanie karne;
- 9) oświadczenie, że kandydat nie był karany zakazem pełnienia funkcji kierowniczych związanych z dysponowaniem środkami publicznymi, o którym mowa w art.31 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114, z późn. zm.);
- 10) oświadczenie, że kandydat wyraża zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 i Nr 153, poz. 1271) w celach przeprowadzenia konkursu na stanowisko dyrektora.

3. Oferty należy składać w zamkniętych kopertach z podany adresem zwrotnym i dopiskiem "Konkurs na kandydata na stanowisko dyrektora.....w.....", w terminie do 13 czerwca 2007 r. do godz. 1500 na adres:

Urząd Miejski w Kolbuszowej, ul. Obrońców Pokoju 21, 36-100 Kolbuszowa

Konkurs przeprowadzi komisja konkursowa powołana przez: Burmistrza Kolbuszowej

O terminie i miejscu przeprowadzenia postępowania konkursowego kandydaci zostaną powiadomieni indywidualnie.

Pani
Janinie Olszowy

wyrazy głębokiego
współczucia i żalu
z powodu śmierci

MATKI

składa
Redakcja Ziemi Kolbuszowskiej

Państwu
Adamowi i Barbarze
Kardyś

z powodu śmierci

MATKI

wyrazy szczerzego
współczucia
składa

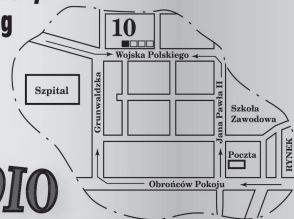
Regionalne Towarzystwo Kultury w Kolbuszowej

profesjonalne videofilmowanie i fotografowanie wszelkich uroczystości
zdjęcia kolorowe i czarno-białe wykonywanie zdjęć amatorskich:
kolorowych i czarno-białych na papierze błyszczącym i matowym
przegrywanie kaset VIDEO na DVD niskie ceny!
Zapraszamy do korzystania z naszych usług

Jan Cichoń

STUDIO
FOTO-VIDEO

36-100 Kolbuszowa, ul. Wojska Polskiego 10
tel. 017/ 22 71 687, tel. kom. 0 692 550 382

F.H.U. NADZÓR BUDOWLANY

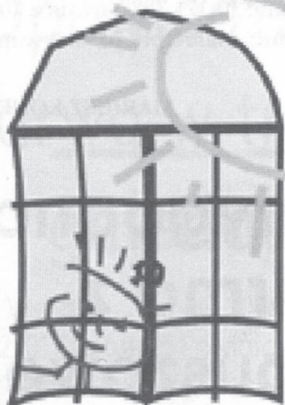
Jan Wróbel upr.B - 180/93

Oferuje usługi w zakresie:

- sporządzanie planów zagospodarowania działki
- kierowania, nadzorowania budowy i robót
- adaptacje projektów powtarzalnych
- sporządzanie projektów budynków inwent. I gospod.
- sporządzanie kosztorysów

kontakt: tel. dom. 017 2272993 kom. 0691373488

SUWALSKA FABRYKA OKIEN i DRZWI

EURO OKNO

SKŁAD FABRYCZNY KOLBUSZOWA

Plac Wolności 54, tel. (017) 2270 090

OKNA i DRZWI
PCV, ALUMINIUM, DREWNO

ROLETY, PARAPETY, MONTAŻ
TRANSPORT, POMIAR i WYCENA - GRATIS!!!

Salon Fotograficzny

Sylwia Chorążka

FOTO ZOOM

TYLKO u nas

FOTO KIOSK
Samoobsługowy terminal
do przyjmowania zleceń

Foto gadżety

Twoje zdjęcia
gotowe w
15 min

FOTO Puzzle

FOTO Kalendarz

FOTO Kubek

**Super
Rabaty
Super
Promocje**

Z Kartą Stałego Klienta

Noritsu QSS-3300

Jedyna cyfrowa maszyna w powiecie

Twoje zdjęcia nasświetlane techniką laserową

36 - 100 Kolbuszowa, ul. Jana Pawła II 13

tel. (017) 227 14 38, tel. kom. 695 271 438

CENTRUM HANDLOWE

ORZECH

ul.11 listopada 3, 36-100 Kolbuszowa

Do Państwa dyspozycji:

- **DOLNA KONDYGNACJA:** Neonet (AGD,RTV), Art. Elektryczne, 1001 Drobiazgów(serwisy obiadowe, sztuce, plastiki itp.), Pasmateria, „Kora”(ręczniki, pościel) Usługi Foto,

Od lutego 2007 Stoisko Monopolowe oraz Usługi Foto zostały przeniesione na dolną kondygnację (wejście od parkingu)

- **PARTER:** Art. Spożywcze, Chemia gospodarcza, Kantor Wymiany Walut, Bankomat
- **I PIĘTRO:** Odzież damska i męska, Obuwie damskie i męskie, Zabawki, kosmetyki, Pamiątki okolicznościowe, Rozlewnia Perfum, Art.szkolne i papiernicze, Biżuteria,
- **II PIĘTRO:** Specjalistyczne gabinety lekarskie, Badania USG, EKG, Gabinet Ginekologiczny, Gabinet Rehabilitacyjny(Fizykoterapii), Gabinet Pielęgniarski, Analityka, Ubezpieczenia Generali, Gabinet Dentystyczny

ZAPRASZAMY NA UDANE ZAKUPY

www.sklepy.orzech.com.pl

*do 35 000 PLN; **opłata jak za połączenie lokalne

NA CO TYLKO CHCESZ

KREDYT BEZ PORĘCZYCIELI*

Spełnij każde marzenie z Szybkim Serwisem Kredytowym w PKO Banku Polskim.

Proponujemy Ci kredyt od ręki na dowolny cel, także na spłatę zobowiązań w innych bankach. Wystarczy tylko dowód bez zaświadczeń o dochodach – pod warunkiem terminowego spłacania wcześniejszych kredytów. Oferujemy Ci niskie raty kredytu oraz ubezpieczenie od utraty pracy lub innych zdarzeń losowych.

PKO BANK POLSKI

Blisko Ciebie

www.pkobp.pl | infolinia 0 801 302 302**